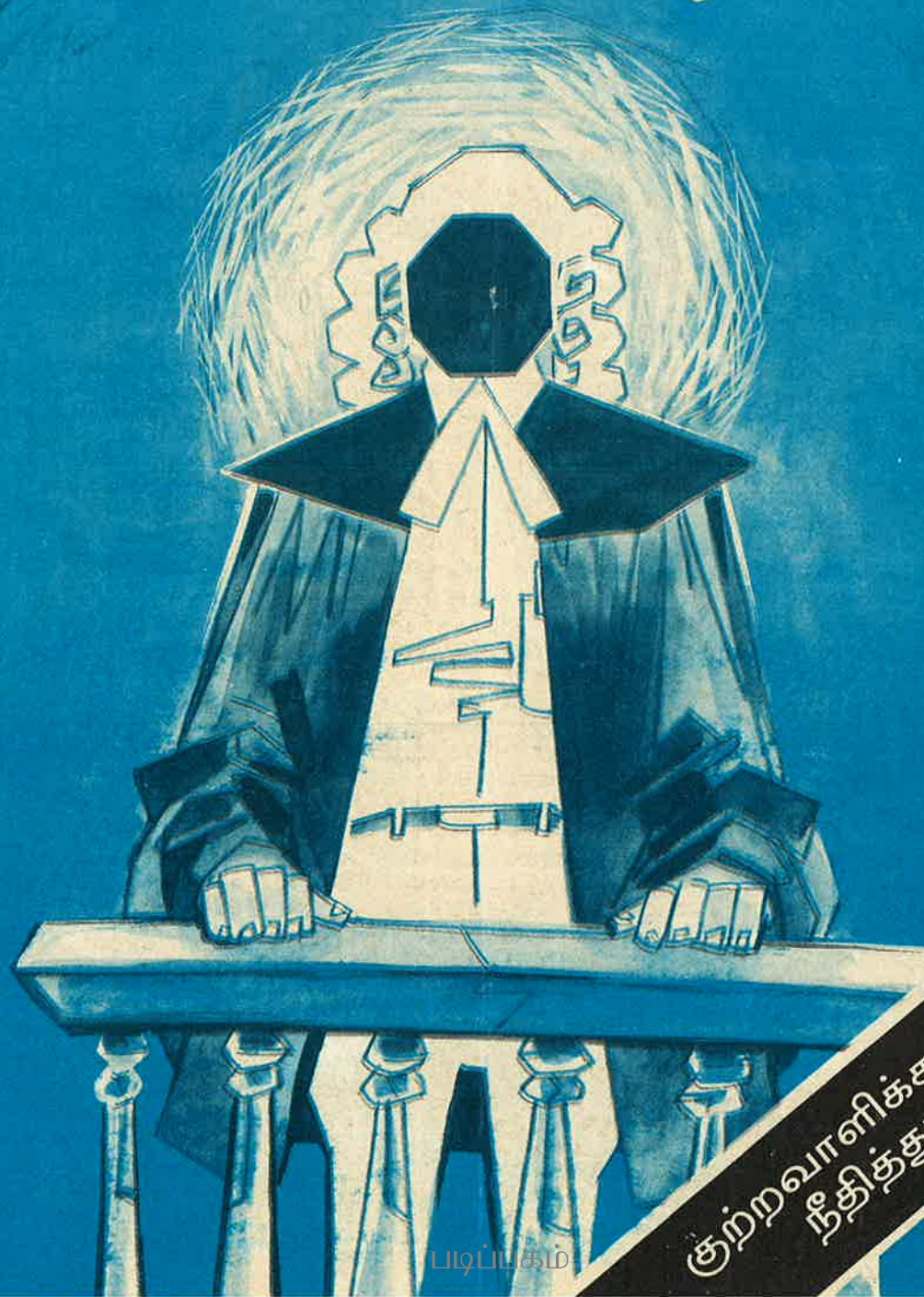

புதிய கலாச்சாரம்

குற்றவாளிக்கூண்டில்
நீதித்துறை!

“புட்டிக்குள் அடைக்கப்பட்டு விட்டது - இனி ஆபத்தில்லை” என்று ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நிம்மதிப்பெருமூச்சு விட்டு முடிப்பதற்குள் ‘கம்யூனிசபூதம்’ மீண்டும் வெளியே வந்து ஐரோப்பாவைப் பிடித்தாட்டுகிறது.

நவம்பர்-7 ருசியப் புரட்சி நாளை ஒரு கெட்ட கனவாக எண்ணி மறக்க முயல்கிறது எல்சின் கும்பல்; ருசியப் பாட்டாளிகளோ யெல்சின் ஆட்சியைக் கெட்ட கனவாகத் துடைத்தெறிந்து விட்டு ருசியப் புரட்சி நாளை மீட்டெடுக்க முயல்கிறார்கள்.

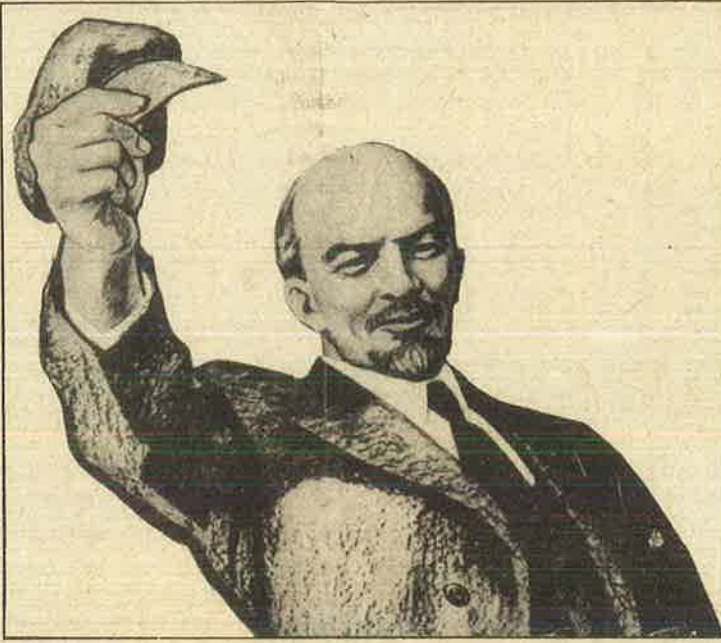
நவம்பர்-7 புரட்சி நாள் கொண்டாட்டங்களைத் தடை செய்ய முயன்று தோற்றுப் போன எல்சின் இந்த நாளை ஒரு தேசியத் திருவிழாவாக மக்கள் கொண்டாடுவதால் அதைத் தடை செய்ய தான் விரும்பவில்லையெனக் கூறி, வெற்றிகரமாகப் பின்வாங்கிக் கொண்டார்.

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் ருசிய முதலாளிகளின் கவனம் இப்போது கம்யூனிசத்தை நோக்கித் திரும்பியிருக்கிறது. கம்யூனிசப் பூச்சாண்டி காட்டினால் இப்போதெல்லாம் மக்கள் மிரளுவதில்லை என்பதால் தங்கள் போர்த்தந்திரத்தை மாற்றியுள்ளனர். “தேர்தலைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் யெல்சியின் ஆட்சியைத் தூக்கியெறிய வேண்டும்” என்ற முழங்குபவர்கள் தீய கம்யூனிஸ்டுகளாம்; தங்களது ஜனநாயக மோடையின்பங்கேறக் வருபவர்கள் நல்ல கம்யூனிஸ்டுகளாம். நல்ல கம்யூனிஸ்டுகளை அரவணைத்துக் கொண்டு தீய கம்யூனிஸ்டுகளை ஒழித்துக் கட்டுவது தான் இப்போது யெல்சினின் கொள்கை.

ஆனால் யெல்சின் கும்பலுக்கு ஒரு கெட்ட வாய்ப்பாக ருசியாவெங்கும் இந்த தீய கம்யூனிஸ்டுகளுக்குத் தான் தொழிலாளர் மத்தியில் ஆதரவு பெருகி வருகிறது.

“சோவியத் ஒன்றியத்தின் தற்காலிக வீழ்ச்சிக்குப் பின் நாங்கள் சந்தித்த போராட்டங்களும்,

அனுபவங்களும் மேலும் நாங்கள் போலஷ்வியமயமாக வேண்டும் என்ற உண்மையையே எமக்கு உணர்த்தியிருக்கின்றன. எதிர்ப் புரட்சி தந்த

படிப்பனைத்தான் இது. மார்க்ஸ் எங்கெல்ல வெலின் ஸ்டாலின் ஆகியோரது படைப்புகளை நோக்கி நாங்கள் மீண்டும் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நாங்கள் மறந்து போனவற்றையெல்லாம் மீண்டும் கற்க வேண்டியுள்ளது” என்ற குறிப்பிடுகிறார் நீனா ஆந்தர்வா என்ற கம்யூனிஸ்டு எழுத்தாளர்.

“வர்க்க வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு தேசியத் தலைவர் உருவாவதன் மூலம்தான் ருசிய (முதலாளித்துவ) சீர்திருத்தங்களைக் காப்பாற்ற முடியும்” என்கிறார்கள் அமெரிக்க ஆய்வாளர்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால் “ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றும் வல்லமை பாசிசத்துக்கு மட்டுமே உண்டு” என்கிறார்கள்.

முதலாளித்துவ அறிஞர்களின் இததகைய பீதியுற்ற அவறல்களுக்கிடையில் “மீண்டும் புரட்சிகர கம்யூனிஸ்டு கட்சியைக் கட்டுவோம்! சோசலிசம் அமைப்போம்!” என்ற தொழிலாளி வர்க்கத்தின் குரல் ஒங்கி ஒலிக்கிறது

பாஷ்டிக் கப்பல் கட்டும் கூடத்தில் பணியாற்றும் போரிஸ் போர்னிலினைவ், ஓபுகோவ் உலோகத் தொழிற்கூடத்தில் பணியாற்றும் நிகோலாய் ஷிபோர்கின் ஆகிய தொழிற்கூட முன்னோடிகளை ‘வொர்க்கர்ஸ் வொர்ல்ட்’ (தொழிலாளர் உலகம்) என்ற பத்திரிகை

பேட்டிகண்டு வெளியிட்டுள்ளது. ஃபிராண்டியர் இதழில் வெளியான அப்பேட்டியை சுருக்கித் தருகிறோம்:

போரிஸ்: எனக்கு வயது 49. நான் வேலை செய்யத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து என் வாழ்க்கை இந்த பாஷ்டிக் கப்பல் கட்டும் கூடத்தில் தான் கழிந்துள்ளது. சோவியத் ருசியாவின் மிகப் பெரிய கப்பல் கட்டும் கூடமான இதில் தான் உறை பனியை உடைத்துச் செல்லும் மிகப் பிரபலமான வெலின் என்ற கப்பல் உள்ளிட்ட பல கப்பல்கள் கட்டப்பட்டன.

சோவியத் ஆட்சிக் காலத்தில் கப்பல்கள் புதிது புதிதாக உருவானபடி இருக்கும். எங்களுக்கு எப்போதும் வேலை இருந்தது; நல்ல சம்பளமும் இருந்தது. ஆனால் பெரஸ்த்ரோய்க்கா அறிவிக்கப்பட்ட பின் எங்கள் நிறுவனம் 5 கூறுகளாக்கப்பட்டு தனியாருக்கு விற்கப்பட்டுவிட்டது. எங்கள் தொழிற்கூடமும் கூறு போடப்பட்டது; எங்களுக்கு அதிகாரமெல்லாம் பிடுங்கப்பட்டது. தனியார் மயத்தை எதிர்க்கக்கூடிய வலிமையான தொழிற்கூடங்கள் நீடிப்பதை இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் விரும்பவில்லை.

ஆனால் நிர்வாகத்தின் விருப்பங்களுக்கெதிராக நாங்கள் தொழிலாளர் குழுக்களை கட்டினோம். எங்கள் கோரிக்கைப்பட்டியலில் வேலை நிறுத்தம் செய்யும் உரிமையை சேர்த்திருக்கிறோம். வேலை நிறுத்தத்திற்குத் தயாராகி வருகிறோம். ஏனென்றால் வரும் கோடை காலத்தில் ஆட்குறைப்பு செய்து வெளியேற்ற வேண்டிய தொழிலாளர்களின் பட்டியலை நிர்வாகம் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறது

போராட்டத் தலைமைக் குழுவையும் நாங்கள் தெரிவு செய்து விட்டோம். ஆனால் அந்தக் குழுவில் இரண்டு பேர்களின் (நானும் இன்னொரு தோழரும்) பெயரை மட்டுமே வெளியிட்டுள்ளோம். மற்றவர்களின் பெயர்கள் நிர்வாகத்திற்குத் தெரிந்தால் அவர்கள் உடனே வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு விடுவார்கள்.

எமது முன்னையாளர்கள் மீது அடக்கு முறை ஏவப்பட்டாலோ, ஆட்குறைப்பு அறிவிக்கப்பட்டாலோ உடனே நாங்கள் வேலை நிறுத்த

ருசியா:

மீண்டும் எழுகிறது புரட்சிகர இயக்கம்!

புற்றிலிருந்து இன்னொரு பாம்பு!

திருச்சி - விராலிமலை அருகே "புரீ பிரேமானந்தா ஆசிரமம்" நிறுவி பல்வேறு கிரிமினல் குற்றங்களைத் தனது திருவருள் பணிகளாக மேற்கொண்டிருந்த "தவத்திரு புரீலபுரீ பிரேமானந்த மகாராஜ்" வழக்கு விவரங்களை அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. பத்திரிகைகள் படிக்கும் பழக்கமில்லாதவர்கள் கூட அறிந்திருக்கிறார்கள். அநேகமாக எல்லாக் காவியுடைக் கயவாளிகளுடையதைப் போன்றதே இவன் கதை. இவங்கை - மாத்தளையில் தறுதலையாகச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தவன்; திடீரென்று ஒருநாள் பிரபல மோசடிச் சாமியார் சாயிபாபாவைப்போல இறைவனின் அருள் பெற்று விழுதி, விங்கம், தங்கச் சங்கிலி, பூ ஆகியவற்றை வரவழைக்கும் "அற்புதங்களை"க்காட்டி, குறிசொல்லி, இராப்பூசைகள் நடத்தி, அனாதை ஆசிரமம் நடத்தும் "துறவி"யானான். அங்கே நடந்த இனப்படுகொலையைத் தொடர்ந்து தனது ஆசிரமத்தை திருச்சி - விராலிமலை அருகே மாற்றிக் கொண்டான்.

இதுபோன்ற எல்லா காவியுடைக் கயவாளிகளுக்கும் உரிய சேர்க்கைகளைத் தேடிக் கொண்டான். மந்திரிகள் - அரசியல் பிரமுகர்கள், பெரும்பணக்காரர்கள், அதிகாரிகள், வெளிநாட்டுப் பக்தர்களின் கூட்டம் சேர்த்தான். காமக்களிவெறியாட்டங்கள், விபச்சாரம் - வீடியோப் படங்கள், போதைப்பொருள் வியாபாரம், கள்ளப்பணம், கடத்தல், அரசியல் தரவுவேலை, கற்பழிப்பு, கருச்சிதைவு, கொலை ஆகிய இரகசிய உலகிக் கிரிமினல் குற்றங்களில் ஈடுபட்டான். 125 நாடுகளில் ஆசிரமக் கிளைகளைக் கொண்ட சர்வதேச வலைப்பின்னலையும் உருவாக்கிக் கொண்டான். இப்போது ஏதோ உள்தகராறு காரணமாக விவகாரங்கள் முழுவதும் வெளியே வந்துவிட்டன.

முதல்மந்திரிஜெயலலிதாவின் அந்தரங்கத் தோழியும் அவரது குடும்பத்தினரும், மந்திரிகளும் பிரேமானந்தாவுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தது அம்பலமானபோதும் போலீசு உறுதியான தீவிரமான நடவடிக்கை எடுப்பதாக செய்திகள் வருகின்றன. அரசும் போலீசும் ஒரு கிரிமினல் - ஊழல் விவகாரத்தில் இந்த அளவு அக்கறை செலுத்துகிறது என்றால் அதில் சம்பந்தப்பட்ட முக்கியப் புள்ளிகள் பற்றிய ஆதாரங்கள், தடயங்களை அழிப்பது, வழக்குகளிலும், செய்திகளிலும் அவர்களது பெயர்கள் அடிப்படாமல் பார்த்துக் கொள்வது முக்கிய குற்றவாளிகளையே தப்புவிப்பது என்கிற உள்நோக்கங்கள் இருக்கும் என்றே அனுபவங்கள் காட்டுகின்றன. மேலும், சாதாரணமாக வரும் அந்நிய நாட்டவர்களையல்லாமல் உளவாளிகள் என்றும் குறிப்பாக இவங்கைத் தமிழர்களையல்லாமல் போராளிகள் - புலிகள் என்றும் சந்தேகிக்கும் அதேசமயம், அந்நிய நாட்டவருடன் மர்ம வாழ்க்கை வாழும் நபரை கண்காணிப்பதற்குப் பதில் சகல மரியாதை பாதுகாப்பு தந்த உளவுத்துறை - இரகசியப் போலீசும் சரி; வரமுறையற்ற சொத்துக்களையும் பணத்தையும் குவித்துக் கொண்டு ஆடம்பர உல்லாச வாழ்வு வாழும் நபரைப் பற்றி விசாரணை செய்ய வேண்டிய வருவாய்த் துறையினர் உட்பட்ட அரசு அதிகாரிகளும் சரி, காவியுடைக் கயவாளிகளின் "பக்தர்"களாகி ஆசிரமங்கள், பள்ளி - கல்லூரிகள் நடத்த அனுமதியளித்துப் பெரிய மனிதர்களாக்கும் அரசுத் தலைவர்களும் சரி - இவர்களே கிரிமினல் குற்றங்களுக்கு உடந்தையாக இருந்தவர்கள், தமது பணிகளில் தவறியவர்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட வேண்டியவர்கள். இப்படிப்பட்ட அமைப்பினர் பிரேமானந்தாக்களைத் தண்டிக்கவும் மாட்டார்கள்; அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கே பாடுபடுவர் என்றே அனுபவங்கள் காட்டுகின்றன.

இத்தகைய காவியுடைக் கயவாளிகளின் காலில் விழுந்து வணங்கி, இரகசிய யாகங்கள் - பூசைகள் நடத்தி, அந்தரங்க உறவு அரசுத்தலைவர்கள் - அதிகாரிகள் இருக்கும்வரை இவர்களின் குற்றங்கள் தொடரும். பிரேமானந்தா, கேசவானந்தா, சாயிபாபா போன்ற "போலி"ச் சாமியார்கள்தான் கிரிமினல் குற்றங்கள் செய்பவர்கள்; சங்கராச்சாரிகள், மடாதிபதிகள், ஆதீனங்கள், ஜீயர்கள் போன்றவர்கள் மக்களின் ஆன்மீக - தெய்வீகத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் "உண்மை"ச் சாமியார்கள் என்று பல போலி முற்போக்குகள் வாதிடுகின்றனர். ஆனால் இவர்களும் கோடிகோடியாய் சொத்துக்களை சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு மர்ம மாளிகைகளில் மக்களிடமிருந்து ஒளிந்து கொண்டு உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள்தாம், துறவிகள் அல்ல. இவர்கள் மதத் தரக்களாக மட்டுமில்லை அரசியல் வாதிகளுடன் அந்தரங்க உறவு கொண்டுள்ள அரசியல் தரக்களாகவும் உள்ளனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் மதவெறி பாசிச சக்திகளாகிவிட்டனர்; இன்னொருபுறம் "போலி"ச் சாமியார்கள் என்பவர்கள் முன்புபோல வேப்பிலை அடிப்பது, விழுதி கொடுப்பது, சிவ்வறை மோசடி குற்றங்களில் ஈடுபடுவது என்றில்லை; அமைப்பு ரீதியில் திரண்ட மஃபியா கிரிமினல் குற்றவாளிகளாக உள்ளனர். ஆகவே மக்கள் அறிய, பகிரங்கமான துறவு வாழ்க்கை வாழும் சாமியார்களைத் தவிர, கோடிகோடியாய் சொத்துச் சேர்த்துக் கொண்டு மர்ம வாழ்க்கை வாழும் சாமியார்கள், பாசிச மதவெறி பரப்பும் சாமியார்கள் யாரானாலும் சலுகப் புறக்கணிப்பு செய்து, அடித்து அவமானப்படுத்தி விரட்டவும், அவர்களது சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்யவும் மக்களை அணிதிரட்டுவதுதான் சரியான வழியாகும்.

கலை இலக்கியம்
யாவும் மக்களுக்கே

- போர்: 12
- குரல்: 6.7
- நவம்பர் '94

உளநாடு:
தனி இதழ் ரூ.3
ஆண்டு சந்தா ரூ.36

வெளிநாடுகள்
(வான் அஞ்சலில்)
ஆண்டு சந்தா US\$ 8

படைப்புகள் அனுப்பவும்
தகவல்களும்

ஆர். சீனிவாசன்
45, செங்குன்றம் அலை
நிலையகம்
கென்னை - 600 049.

நீதித்துறை: வெள்ளத்தனைய மலர்நீட்டம்!

“பாவியல் வன்முறைக்கு எதிராக நீண்ட சட்டவிதிகள் அல்லது அனைத்துப் பாதுகாப்புக்களையும் கொண்ட ஒரு சிக்கலான சட்டப்பிரிவு - ஆகிய இவற்றைக் காட்டிலும் சமூக உணர்வு கொண்ட ஒரு நீதிபதியே சட்டரீதியான பாதுகாப்பாக இருக்கமுடியும்.”

— உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பு, 1980

நீதிபதிகள் அரசியல் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள்; ஆனால் அரசியல் சட்டம் என்பது என்ன? நீதிபதிகள் எதை அரசியல் சட்டம் என்று விளக்குகிறார்களோ அதுவே அரசியல் சட்டம்”

— இவான் ஹக்ஸ், அமெரிக்க உச்ச நீதிமன்ற முன்னாள் தலைமை நீதிபதி.

நீதிபதிகளுக்கு நன்னடத்தை நெறிமுறைகள் வகுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒப்புக் கொண்டுவிட்டால், ஏற்கனவே நீதித்துறையில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்று ஒப்புக் கொள்வதாக அர்த்தமாகிவிடும். மேலும், நிலவுகின்ற காலத்தின்

தரத்தைவிட, அதில் செயல்படும் எந்த நிறுவனத்தின் தரமும் உயர்வானதாக இருக்க முடியாது.

— ஓய்வு பெற்ற உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி வெங்கடாசலய்யா - இந்தியா டுடே பேட்டியில்

இந்த ஜனநாயகத்தின் மற்றெல்லாத் தூண்களும் இற்று விழுந்து விட்டாலும், நீதித்துறை என்ற ஒரு தூண் அதைத் தாங்கி நிற்கும். சட்டங்கள் உங்களைக் கைவிட்டு விட்டாலும், பாவைவன நிரூற்று போல, சமூக உணர்வு கொண்ட ஒரு நீதிபதி உங்களுக்கு நியாயம் வழங்குவார் என்று நமக்கு ஆறுதல் சொல்வீற்று உச்சநீதி மன்றம் - அது 1980 இல்.

14 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, தற்போது ஓய்வுபெற்றுச் சென்ற தலைமை நீதிபதி வெங்கடாசலய்யாவோ கையை விரித்துவிட்டார். “நிலவுகின்ற சமூகத்தின் தரத்தைவிட எங்களுடைய தரம் மட்டும் எப்படி உயர்வானதாக இருக்க முடியும்?” என்று ஒரு தத்துவஞானிக்கே உரிய அறிவுக் கூர்மையுடன் கேள்வி எழுப்பி விட்டார்.

கணவனுக்குச் சேவை செய்யும் கற்புடைமையைப் பற்றியும், ‘பெய்யெனப் பெய்யும் மழை’ - வகையறாவைச் சேர்ந்த கற்புநிலை பற்றியும், நீதி மன்றம் ஆராய முடியாது. சோதனைச் சாலையில் நிரூபிக்கப்படும் ரசாயன ரீதியான கற்பை மட்டுமே நீதிமன்றம் கணக்கில் கொள்ளும்.

வெள்ளத்தனைய மலர் நீட்டம். முழுசுவும் அழுக்கவும் மலர்கள் தயாரில்லை; டோப்பாவை இழுக்க நீதிபதிகள் தயாரில்லை.

டோப்பாக்கள் புனிதமானவை. அவற்றை கேள்வி கேட்கவோ, இழிவு படுத்தவோ யாருக்கும் அனுமதியில்லை. அந்த உரிமை டோப்பாவைத் தாங்கி நிற்கும் மண்டைகளுக்கு மட்டுமே உரியது.

“கற்பழிப்பு ஒரு சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினை அல்ல; எனவே சட்டப்படி அது ‘குற்றம்’ ஆகாது” என்று ஓரிசா மாநில காவல்துறை தலைமை இயக்குநர் பேசியபோது பலர் ஆத்திரப்பட்டனர். ‘ஒழுங்கு’ பிரச்சினைக்கும் ‘ஒழுக்கப்’ பிரச்சினைக்கும் இடையே இருந்த நுண்ணிய வேறுபாட்டை சுட்டிக்காட்டிய அவரது சட்டப்புலமையை காணத் தவறினர்.

“என்ன பெரிய கற்பழிப்பு? அமெரிக்காவில் இதுவே நிமிடத்துக்கு ஒன்று நடக்கிறது” என்று கேரளத்தின் முன்னாள் மார்க்சிஸ்டு முதல்வர் நயினார் பேசியபோது, அதைத் திரிந்த தனம் என்றனர். ஓரிசா காவல்துறை இயக்குநரின் ஆவிதான் நாயனாருக்குள் புகுந்து கொண்டு பேசுகிறது என்பதை யாரும் கவனிக்கவில்லை.

ஒரத்த நாடு காவல் நிலையத்தில் கற்பழிக்கப்பட்ட ரங்கம்மாளின் ஒழுக்கம் பற்றிய ஐயத்தை நம்முடைய ‘பத்தினித் தெய்வம்’ எழுப்பியபோது, “ஒரு பெண்ணின் உணர்ச்சியை இன்னொரு பெண்ணே அவமதிக்கலமா?” என்று குமுறினார்கள். அம்மையார் இந்தியக் குற்றவியல் சட்டத்தின் இனர்ச்சியில் பேசுகிறார் என்பதைக் காணத் தவறினார்கள்.

இப்போது அண்ணாமலை நகர் பத்மினிக்கு அரசாங்கம் நியமித்த விசாரணைக் குழு நீதி வழங்கியுள்ளது; “பத்மினி நிர்வாணப் படுத்தப்பட்டார்; தடிகளால் தாக்கப்பட்டார் என்பது உண்மை. ஆனால் அவர் கற்பழிக்கப்பட்டார் என்பதற்கான ஆதாரமும் இல்லை; சாட்சியங்களும் இல்லை. எனவே பத்மினி மானபங்கப்படுத்தப் பட்டார் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்; கற்பழிக்கப்பட்டார் என்பதை ஏற்கமுடியாது.

மானபங்கம் செய்யப்படுவதற்கும் கற்பழிக்கப்படுவதற்கும் உள்ள வேறுபாடு என்று விளங்கிக் கொள்ளும் அறிவற்றவர்கள் தமிழ் சினிமாவுக்குச் செல்லலாம்.

சேலையை உருவி, உள்ளாடைகளைக் கிழித்து... ‘சுமார் 15 நிமிடம் அறைக்குள் கதாநாயகியை ஓடவிட்டுத் துரத்தி, அவள் ஓய்ந்து சேர்ந்து போன பின் அவளைப் படுக்கையில் கிடத்தி உறவு கொள்ளும் அந்த நொடியில் சன்

னவை நொறுக்கிக் கொண்டு கதாநாயகன் உள்ளே குதித்துவிட்டால் அது மானபங்கம், தவறினால் கற்பழிப்பு.

தீர்மானகரமான அந்த நொடியில், கதாநாயகனின் வரவைக் கண்டு ரசிகர்கள் விடும் நிம்மதிப் பெருமூச்சுதான் மானபங்கத்தையும் கற்பழிப்பையும் பிரிக்கும் எல்லைக் கோடு. அந்த நிம்மதிப் பெருமூச்சுதான் இந்நிதிக் குற்றவியல் சட்டத்திற்கு சமூகம் தரும் அங்கீகாரம்.

விஞ்ஞானம் வளர்ந்துவிட்டது. சந்தேகத்திற்கிடமான சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களைச் சார்ந்து நின்று நீதி வழங்கத் துணிந்தேவையில்கலை. பத்மினியின் உறுப்பிற்குள் குற்றம் சாட்டப்பட்ட காவலர்களின் விந்துத் துளிகள் இருக்கின்றனவா என்று கண்டுபிடித்து விட்டால் நீதி வழங்குவது எளிது. ஆனால் முதலில் விசாரணை நடத்திய வருவாய்த்துறை அதிகாரி பத்மினியை மருத்து பரிசோதனைக்கு அனுப்ப மறந்து போய்விட்டார். தற்செயலான மறதிதான்!

சமூக விஞ்ஞானத்தின் துணைகொண்டு கற்புக்கு விளக்கம் கூறும் குருடர்களே கேளுங்கள். ஊனக்கண் கொண்டு காணாத தக்கதல்வ கற்பு. நுண்ணோக்கியின் துணை கொண்டு சோதனைச் சாலையின் இருட்டறையில்தான் அது கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது.

'கற்பழிப்பு என்பது பிற்போக்கான சொல் - பாலியல் வன்முறை என்ற சொற்றொடரே சரி' என்கிற வாதமும், இது தொடர்பான சமூகவியலாளர்களின் இன்னோரன்ன வாதங்களும் இத்துடன் முடிவுக்கு வருகின்றன. கற்புக்கு பொருத்தமான வேறு பெயர் சூட்டும் பொறுப்பை மருத்துவ விஞ்ஞானிகளும் நீதிபதிகளும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

'வன்புணர்ச்சி' என்றொரு புதிய சொல் தற்போது பயன்படுத்தப்படுகிறது. புணர்ச்சியை விஞ்ஞானம் நிரூபித்து விடும். வன் - புணர்ச்சியா என்பதை நிரூபிக்க, கண்ணால் கண்ட சாட்சிகள் வேண்டும்; பெண்ணின் நல்வொழுக்கத்திற்கு வி.ஏ.ஓ சர்டிபிகேட் வேண்டும். இல்லையெயில் விலைமாதர்களும், ஏன் குலமாதர்களும் கூட குவிய ஆரம்பித்து விடுவார்கள் நீதிமன்றத்தில்.

'பத்மினி நிர்வாணமாக்கப்பட்டார். அடிக்கப்பட்டார் என்பது உண்மை. ஆனால் அவர் வன்புணர்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை என்று சொல்வது பொது அறிவுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கிறதா?' என்று கேள்வி எழுப்பியிருக்கிறது தினமணி.

நீதிபதியின் பொது அறிவைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது தினமணி. நீதிபதியோ பத்மினியின் பொது அறிவைக் கேலி செய்கிறார்.

'முதல் முறை காவல் நிலையத்தில் விசாரிக்கப்பட்டு திருப்பியனுப்பப்படும் போதே தான் கற்பழிக்கப்பட்டுவிடு

புதிய நீதி!

பாபர் மகுதி இடிப்பைத் தொடர்ந்து பம்பாயில் சிவசேனா - ஆர்.எல்.எல் குண்டர்கள் நடத்திய படுகொலையை நாடறியும். சிவசேனாவின் தினசரியான 'சாம்னா'வில் பால் தாக்கரே முஸ்லீம்களுக்கெதிராக கொலைவெறியைத் தூண்டும் விதத்தில் எழுதிய கட்டுரைகளை ஆதாரமாக வைத்து, மகாராட்டிரத்தின் முன்னாள் தலைமைச் செயலர் தாக்கரேவுக்கு எதிராக வழக்கு தொடுத்திருந்தார். 'இந்து-முஸ்லீம் உறவு சகஜ நிலைக்குத் திரும்பி விட்டதால் இப்போது பழையனவற்றைக் கிளற வேண்டாம்' என்று கூறி வழக்கை தள்ளுபடி செய்துவிட்டது பம்பாய் உயர் நீதிமன்றம்.

'தாமதமான நீதி அநீதிக்குச் சமம்' என்பார்கள். இப்போது 'தாமதமும் அநீதியும் நீதிக்குச் சமம்' என்றாகிவிட்டது.

வோமோ என்று அஞ்சிய பத்மினி, தன்கணவனுக்கு வேறு யாரிடமாவது சாப்பாடு கொடுத்தனுப்பியிருக்கலாமே. அவரே சாப்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டு மறுபடியும் வரக் காரணம் என்ன?"

இது பொது அறிவுக்குப் பொருந்தி வர வில்லையே என்கிறார் நீதிபதி. ஒரு கற்புக்கரசி தெரிந்தே வந்து காழகர்களின் வலையில் வந்து எப்படி விழலாம்?

உயிருக்குப் போராடக் கொண்டிருக்கும் கணவனுக்குத் தன் கையால் சோறிடுவதுதான் கற்புள்ள பெண்டிருக்கு இலக்கணம் என்று பத்மினி கருதியிருக்கக் கூடும்.

எனில் முதலாவது கூறப்பட்ட, ரசாயன ரீதியான கற்பைப் பற்றி அவள் கவலைப்படவில்லை என்றுதானே பொருள்?

கணவனுக்குச் சேவை செய்யும் கற்புடைமையைப் பற்றியும், 'பெய்யென்ப பெய்யும் மழை' - வகையறாவைச் சேர்ந்த கற்புநிலை பற்றியும், நீதிமன்றம் ஆராய முடியாது. அது காலத்தால் மாறுபடும். சோதனைச் சாலையில் நிரூபிக்கப்படக் கூடிய கற்பை மட்டுமே நீதிமன்றம் கணக்கில் கொள்ள முடியும்.

தலையாயதும், என்றென்றைக்கும் மாறாததுமான ரசாயனரீதியான கற்பைப் பற்றிக் கவலைப்படாதவளின் நடத்தையே சந்தேகத்திற்குரியது. எனினும் அதை ஆராய்கின்ற அவசியம் தற்போது இல்லாததால் நீதிமன்றம் அதற்குள் செல்லவில்லை.

என்னதான் அச்சம் இருந்தாலும் சட்டம் ஒழுங்கின் காவலர்கள் வரம்பு மீறத் துணியமாட்டார்கள், என்று ஒரு வேளை பத்மினியின் பொது அறிவு கருதியிருக்கலாமோ?

எனில் அது பொது அறிவல்ல; அறிவீனம். நிலவுகின்ற சமூகத்தின் ஒழுக்க நிலையை விட நீதிபதிகளின் ஒழுக்கமே உயர்ந்ததாக இருக்கமுடியாது என்று உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியே ஒப்புதல் வாக்குமூலம் தந்திருக்கிறார். அவ்வாறிருக்க, காவலர்களிடம் அதை எதிர்பார்ப்பது விஷமத்தனமானது.

"சட்டத்தின் காவலர்கள் சட்டப்படி நடந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புவது சட்டப்படி குற்றமல்லவே" - பத்மினி கேட்கக்கூடும்.

சட்டம் - அது நீதிபதியின் டோப்பா. அதைக் கேள்வி கேட்கும் உரிமை அதைத் தாள்வி நின்றும் மண்டைகளுக்கு மட்டுமே உரியது. நீதி வேண்டுபவன் சட்டம் பேசக்கூடாது; சட்டம் பேசுவன் நீதி கேட்கக் கூடாது.

கற்புக்கும் நோக்கத்தில் பத்மினியை நிர்வாணப்படுத்தவில்லை என்று சொன்னால் வேறென்ன உயரிய நோக்கத்திற்காக அவர்கள் இதைச் செய்திருக்கக் கூடும்?

நடந்தகோபாலைச் சித்திரவதை செய்தது உண்மை - அது கொலை செய்யும் நோக்கில் அல்ல, உண்மையை வரவழைக்கும் நோக்கில். பத்மினியிடமும் அவர்கள் உண்மையைத் தான் தேடியிருப்பார்கள்.

அவர்களுடைய நோக்கம் உயரியதுதான். காவலர்கள் தம் கடமையைச் செய்தார்கள் - கடமையைச் செய்யும் நோக்கில் சற்றே தடம் புரண்டு விட்டார்கள். உணர்ச்சிக்கு ஆட்பட்டு விட்டார்கள்.

உணர்ச்சி வயப்படுவது மனித இயல்பு; கர்நாடகத்தில் ஒரு நாளைக் கற்பழித்த இரண்டு இளைஞர்களின் தண்டனையை உச்ச நீதிமன்றம் குறைத்ததே - காரணம் என்ன? உணர்ச்சி வயப்பட்ட நிலையில் தள்ளிவை மறந்து அவர்கள் தவறு செய்துவிட்டார்கள் என்பதனால் அல்லவோ!

காட்டில் தன்னந்தனியாக இருக்கும் ஒரு பெண்ணைப் பார்க்கையில் எந்த ஆணுக்கும் அவளைக் கற்பழிக்கத் தோன்றுவது இயற்கைதான் என்று உத்திரப்பிரதேசத்தின் அமர்வு நீதிபதி ஒருவர் விளக்கியிருக்கிறாரே - அறியமாட்டீர்களா?

மனித இயற்கையை மதிப்பதுதான் இயற்கை நீதி.

சேற்றுக்கு மேலே மிதக்கும் தாமரை தோற்றத்தில் வேண்டுமானால் அழகு காட்டலாம். சூரியனைக் காதுலிப்பதாகச் 'சுதந்தரப்' பிரகடனமும் செய்யலாம். சேற்றுக்கும் நீருக்கும் அது சேற்றிடம் தானே சரண்புக வேண்டும். பிறகென்ன, வெள்ளத்தளைய மலர்நீட்டம்!

— மருதையன்

குமுதம், விகடன், குங்குமம், ஜினியர் விகடன், ஜினியர் போஸ்ட், நக்கீரன், தராசு, போலீஸ் செய்தி போன்ற வணிக ஏடுகளையும் ஆராய வேண்டிய தேவை வந்து விட்டது. அதெல்லாம் குப்பை, அதில் என்ன ஆராய்ச்சி என்று கேள்வி எழப்பலாம்.

அந்த ஏடுகள் கொடுக்கிற செய்திகள், அவற்றை எழுதும் முறை, தமிழை இந்தி - ஆங்கிலம் கலந்து மணிப் பிரவாளமாகச் சிதைக்கும் கொடுமை பற்றி நிறையவே எழுதலாம்.

"மொழி செய்திப் பரிமாற்றத்துக்கான ஒரு கருவி, பலமொழிகளிலிருந்து சொற்கள் கலப்பதே வளர்ச்சி, வணிக - ஏடுகளை ஏன் வசை பாட வேண்டும்?" என்று கேட்கிறார்கள். மொழி வெறும் செய்திப் பரிமாற்றத்துக்கான கருவி மட்டுமல்ல, பண்பாடு, கலாச்சாரத்தோடு, உயிர்த்துடிப்போடு, பிணைந்ததே மொழி.

மக்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஏராளமான வேற்று மொழிச் சொற்களைச் செரித்துப் பழகியிருக்கிறார்கள். ஸ்பேனர், டீலர், அசெம்பிளிஸைன், டயர், போன்ற சில ஆங்கிலச் சொற்களை தொழிலாளர்கள் பணிக்களத்தில் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவற்றை நாம் மறைக்கவோ, மறுக்கவோ, இல்லை.

வேற்று மொழி, குறிப்பாக ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு ஈடான தமிழ்ச் சொற்களை நாம் தேடவில்லை, ஆக்கவில்லை. அதனால்தான் அப்படியே பயன்படுத்துகிறோம். எனவே முதலில் நல்ல தமிழ்ச் சொற்களை நாடுவோம். கண்டு பிடிப்போம். இயல்விலையெனில் ஆங்கிலச் சொல்லையே கையாளலாம். இந்த எளிய அணுகுமுறையே அறிவியல் அடிப்படையிலானது. வணிக (Commercial) ஏடுகளுக்கு மொழியை வளர்க்கும் அக்கறை இல்லை; மொழியின் வேரிலேயே சுடுநீரை ஊற்றி அழிக்கும் வக்கிரம் தான் இருக்கிறது.

சில இந்தி அடிமைகள், ஆங்கில அடிமைகள், அந்த மொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு வேறொரு சப்பைக் கட்டு வைக்கிறார்கள். "அச் சொற்கள் கனமாக இருக்கின்றன. ஆழமான பொருளைத் தருகின்றன" என்கிறார்கள்.

தினமணி, 'ஆங்கிலம் கற்போம்' தொடரை

தமிழ் இதழ்கள்: தரகர்களின் பிடியில் தமிழ்!

12.9.94 அன்று தொடங்கியது. அதற்கு ஒரு முன்னுரை எழுதியது: "தமிழ் நாட்டிற்குள் வர்த்தக வேலை வாய்ப்புகள் அதிகம் இல்லை. தமிழ் நாட்டிற்கு வெளியே தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமானால் ஆங்கிலம் தேவைப்படுகிறது." இதே போல 2-10-94 அன்று தினமணிகதிர் தமிழன் கேள்வி - பதில் பகுதியில் பின்வரும் கேள்வி - பதிலை வெளியிட்டது. "கேள்வி: தமிழனின் குழந்தைகள் தமிழில் படிக்கின்றார்களா? அல்லது தமிழும் படிக்கின்றார்களா? பதில்: பொருள் தேட ஆங்கிலம், பொருள் புரிய தமிழும்

முதலாவதாக, தமிழ்மொழி, தமிழனுக்குப் பொருள் தேடுவதற்காகவும் தான், பொருள் புரிவதற்காகவும்தான்; தினமணி இதே மறுக்கிறது, அடுத்து, ஆங்கிலம் கற்கச் சொல்லும் காரணத்தையே கூறி முன்பு இந்தி படித்தால் வடக்கே வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்லி வந்தார்கள். இது தவறான பார்வை. மூன்றாவதாக தமிழ்நாட்டில் வேலை வாய்ப்பு இல்லாததற்குக் காரணமே, அந்நிய முலாதன ஊடுருவலும் ஆதிக்கமும் தான். இவையே நமது பொருளாதாரத்தை அழித்த நச்சுக் கொடிகள். நமது அடித்தளத்தை யார் அடித்துத் தகர்த்தார்களோ அவர்களையே நாடி ஓடச் சொல்வதற்கு என்ன பொருள்? அதற்கு 'தினமணி அகராதி'யில் 'தேசபக்தி' என்ற பொருளும் உண்டு.

இவை தற்செயலான செயல்கள் அல்ல, திட்டமிட்ட சதிகள். தினமணி, துள்ளக், தினமலர் - மூன்று பார்ப்பன ஏடுகளிலும் தபாலில் ஆங்கிலம், இந்தி

கற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என்று விளம்பரங்கள் வருவது ஏராளம். இந்தி வெறி, ஆங்கிலமோகம், இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் இவர்களால் பரப்பப்படுகின்றன. இது பார்ப்பனிய மேட்டுக் குடிப்பார்வை.

மேலே சொன்னது ஒருவகை. இன்னொருவகை உண்டு. அது உதிரிக் கும்பல் வகை. இதற்கு தமிழர்

வாழ்க்கை பற்றி பொறுப்பு கிடையாது. தமிழ் மொழி பற்றியும் அக்கறை கிடையாது. இந்தப் போக்கு வளர்ந்திருக்கிற அளவுக்கு ஓர் எல்லைக்கல் 'இந்து' திரைப்படம். 'படத்தின் ஹைலைட்' என்று சொல்லப்பட்டது 'மெட்ரோ சேனல்' என்ற வாலியின் பாடல். தமிழையும் மக்கள் பண்பாட்டையும் அதில் தேடித்தான் பார்க்க வேண்டும்.

உதிரிக்கும்பலின் பார்வையை, நடத்தை, கருத்தை சமூகத்தில் பல தளங்களில் பார்க்கலாம். இது கல்லூரி மாணவர்களிடம் இன்று பரவிக்கொண்டிருக்கிறது, சினிமா மூலம் பரப்பப்படுகிறது. குமுதம் வகை ஏடுகள் உருவாக்குவதும் உயர்ந்த ஒரு வடிவத்தில் செழுமையாக்கித் தருவதும் இப்பார்வையைத் தான், இங்கே மொழிப்பற்று என்ற பேச்சுக்கே இடம் இல்லை.

குமுதம் அல்லது கஜாநாவின குமுதத்தைப் புரட்டிப் பாருங்கள். அரசு கேள்வி - பதில், டாவி டிக்கல், தமிழில் - புதிய சொற்கள், வரலாற்றுத் தொடர் காந்தனார் வசந்த குமாரன் கதை, நகைச்சுவைத் துணுக்குகள், ஆக்ஷன் காமிரா என்ற சினிமா கிசுகிசு, ஐக்குபடத் துணுக்கு, மொட்டை, நான் ஆணையிட்டால் எல்லாவற்றிலும் இழையோடுவது மேட்டுக்குடி பொறுக்கி வர்க்கக் கருத்து.

'ஆக்ஷன் காமிரா' என்ற சினிமா கிசுகிசு பகுதியில் சனில் எழுதுகிறார்: "கோவிந்தா நடித்துக் கொண்டிருந்தார், அவர் போட்டிருந்த பனியனைப் பார்க்கும் போது ஓர் ஆச்சர்யம். அது ரஜினி படம் போட்ட பனியன். நெருங்கி விசாரித்தபோது... கோவிந்தா அந்தப் படத்தில் ரஜினி ரசிகராக வருகிறாராம். அந்தப்படம் தமிழில் டப் செய்யப்பட்டால் பனியனுக்காகவே நூறுநாள் ஓடுமாம். ஹவ் இன் இட்? (யஹ் கைலா ஹை?)"

கடைசி வரியில் வரும் ஆங்கிலம், இந்தி இரண்டுக்கும் பொருள் 'இது எப்படி இருக்கு?'

ஆங்கிலக் கலப்பு எதற்கு? ஆங்கிலத்தையே கலந்து எழுதுவது மொழி வளர்வதற்கல்ல; அமெரிக்கக் கலாச்சாரக் குப்பைகளை இறக்குமதி செய்யத்தான். இது ஒரு கலாச்சாரத் தாக்குதல்

கடைசி முத்தாய்ப்பு வரியில் ஆங்கிலம் பயன்படுத்தி எழுதுவது படிப்பவரை கொக்கி போட்டு இழுத்து மாட்டி விடுகிறது. இந்தி - ஆங்கிலக் கலப்பு உதிரித்தனம் மூன்றாம் ஒரே நேரத்தில் திணிக்கப்படுகிறது. என்ன ரசவாதம் என்று புரிகிறதா?

அண்மையில் 6.10.94 குமுதம் இதழில் வெளியான ரஜினி, சுஜாதா சந்திப்பு ஆங்கில - தமிழ் கலவைக்கு மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு, ரஜினி - திரையுலகில் 'சூப்பர் ஸ்டார்' சுஜாதா 'சூப்பர் எழுத்தாளர்'. இருவரும் தமிழில் ஆங்கிலத்தால் பேசுகிறார்கள்.

சுஜாதா: - ஆனா ரஜினி, இது மாதிரி வியிட்டேஷன்ஸ் இருந்தாலும் பல டெக்னிக்கல் முன்னேற்றங்களை நீங்க பண்ணலாமே? ஒரு ஸ்டான்டர்டு இருக்கணும்னு வற்புறுத்த முடியும் உங்களாலே.

ரஜினி: - ஓயெஸ் பண்ணறேன்... ஆனா மணிரத்னம் அளவுக்கு முடியாது... It May Take Some Time....

சுஜாதா: - Destiny -ல உங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டா?

ரஜினி: - We Are The Architects of Our Own Destiny. ஆனால் பூர்வ ஜென்மத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கு'.

எல்லாம் நம்ம கையிலயும் இல்லை எல்லாம் நம்ம கையில தான் இருக்கு என்ற ஒரு குழப்பமான உளறலை ரஜினி ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவதை அப்படியே போடுவது எதற்காக? படிப்பவருக்குப் பிரயோகம், கிறுகிறுப்பை ஏற்படுத்துவதற்காக.

ஏதோ பெரிய விசயங்களைப் பேசுகிறார்கள் என்று காட்டுவதற்காக ஆங்கிலத்தை அதிகம் கலக்கிறார்கள். அதையும் ஆங்கில எழுத்திலேயே அச்சடிக்கிறார்கள்.

குமுதத்தின் இந்திக் கலவைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு - "வா மகனே வா" திரைப்பட விமரிசனத்தில்,

"ஹீரோ யார்? தெலுங்கு டப்பிங் படத்தில் வரும் கதாநாயகன் போல் தண்டலமா!

ரேகா பாத்திரம் செமை வெயிட், ஆனால் அவர் குஷ்புவக்கு அம்மாவாக

வருகிறார் - சோகா!" தண்டலமா என்றால் தண்டம். சோகா என்றால் சோகம். இது பார்ப்பனத்தின்னை அரட்டையின் புதிய மணிப்பிரவாள வடிவம்.

சுஜாதா குமுதத்தில் இறங்கிய பிறகு, இங்கிருந்து ரா.கி. ரங்கராஜன் விகடனுக்குத் தாவினார். குமுதத்தில் லைட்ஸ் ஆன்; விகடனில் லைட்ஸ் ஆன். அதில் கோடம்பாக்க கிசுகிசு; இதில் தொலைக்காட்சி கிசுகிசு. பார்ப்பன அரட்டைதான் இரண்டுக்கும் அடித்தளம். மெக்காலேவின் கலப்புக் குழந்தையாக அவதாரமெடுத்து வளர்ந்ததால் இங்கேயும் ஆங்கிலத்தைக் கலந்து எழுதுகிறார் வினோத் என்ற பெயரில்.

"தமிழ் நாடகங்களில் வழக்கமான

(26.6.94) Attempt என்று ஆங்கிலத்தலைப்பு கொடுத்து விட்டு. தமிழ்க்கதை தான்; தலைப்பு மட்டும் ஆங்கிலம். சம்மா ஒரு சேஞ்சக்கு' என்று முன்னுரை எழுதுகிறது. கலைஞரின் குடும்பச் சொத்தான குங்குமத்தில் சாவி ஆலோசகாரர் சேர்ந்த பின்னால் 'மைக் டெஸ்ட்டிங்' என்றொரு அரசியல் கிசுகிசு பகுதி தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஒரு எ.டு; "ஐனார்த்தனம் on the hit list. இந்தி ரகுமாரி, முத்துசாமி will be shuffled... காவில் விழுவதென்பது a valuable disease போலும்...."

இதிலிருந்து தனியே பிரிந்து ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் இருப்பது இந்தியா டூட். பெயரிலேயே ஆங்கிலம். உள்ளடக்கம்: பெரும்பகுதி மொழிபெயர்ப்பு, பிஸினஸ்மேன், பிஸினஸ் புள்ளிகள் என்று மொழி பெயர்க்கிறது; இந்தியத் தரகர்கள் என்பதற்குப் பதிலாக இந்திய லாபியிஸ்டுகள் என்று எழுதுகிறது. தரகர்கள் என்பது இழிவுபடுத்தும் சொல் என்று நினைக்கிறது; அதையே லாபியிஸ்டு என்று மாற்றினால் நியாயமான ஒரு தொழிலைச் செய்வது போல தேற்றத்தைக் கொடுத்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறது.

குமுதத்தின் எதி ரொலியை விகடனில் மட்டுமல்ல, ஜினியர் விகடன், ஜினியர் போர்டிலும் பார்க்கலாம். தலைப்பிலேயே ஆங்கிலம் என்பது முக்கியக் கூறு. ஜினியர் விகடனில் உள்ளேயும், நியூஸ்கும், ராத்திரி ரவுண்ட் அப், மிஸ்டர் கழுக்கு, கிக் கிராமஸ், கிறுக்கு கிராமஸ், ஜூ.வி.ஷோ, Follow - Up டெல்லி ரிப்போர்ட்,

பீகார் பிரஷர், ரெய்டு டெக்னிக், சைக்கோ சந்தேகங்கள் என்று தலைப்புகள் வருகின்றன.

"வைக்கோல் போரில் ஜில்பா வேலைகள் எல்லாம் உண்டாம்"

"எக்ஸ்ப்ளஸ்... எடம். என்னா சார்? காதல்கில் கிஸ்கிஸ்த குரல்கேட்டுத் திரும்பினால்..." இனி ஸ்பாட் ரிப்போர்ட் - சட்டமற்ற பின்புறம் புதர் குழந்த லொக்கேஷன்".

ஜினியர் விகடனில் ஆங்கிலம் மட்டுமல்ல; உதிரிக்கும்பல் கையாளும் குழு

சறுக்கல்கள் To abysmal depths இதில் இல்லாவிட்டாலும்... வீட்டில் தவறாமல் நடக்கும் (s) in - laws Torture - ஐ மீண்டும் மீண்டும் எத்தனைமுறைதான் தாங்கிக் கொள்வது?" இவரோடு கூட்டுச் சேர பிரகாஷ். எம். ஸ்வாமி என்பவர் விகடனில் உண்மைக்கதை எழுதுகிறார். இதே பாணி. கூடுதலாக ஒவ்வொருவாரமும் கதை. இறுதியில் சிவவரிகள் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதி கதையை முடித்து வைக்கிறார்.

இவை தவிர, கல்கி ஒரு கதைக்கு

உக்குறிகள், ரகசியச் சொற்கள் 'டயலாக்' என்ற பகுதியில். ஒரு உரையாடலுக்கு ரூ. 50/- வீதம் பரிசு தரப்படுவதால் உதிரிகள் எழுதி வருகின்றன. இதில் ஓரங்கட்டேய் என்றொரு 'டயலாக்' உண்டு.

"மாமே! நேத்து மகாபாரதம் பார்த்தேன். அத்துல அண்டர்வாட்டர்ல கிஸ்னர் பாம்புக்கு மேல நின்னுக்குனு டான்ஸ் ஆடுறாராமே...."

அடே பல்பப் பய்யா! பாரீன்காரன் இம்மாள் ஐடல் ஒரு ப்ராணிய உருவாக்கி... அதாண்டா தின்லார்னாணுங்களே. அத்த உயிரோட ஓடவுட்டுட்டு தேட்டர்லக்குற மீசை மொளைச்சவனுங்களுக்கு வித்தை காட்டிக்கிராங்கோ, பெரிய காவல் டான்லாம், டம்மி!"

"நம்ம ஊர்க்காரனுங்கோ, முன்னுக்கு வந்தா சுது வாயிடுவீங்களே!"

அடுத்து ஒரு ஏ.கா: "குமுளிகூலியாள் சுருளியம்மாவின் பேட்டி! பேட்டிக மிக மிக உருக்கமானன சுருளியம்மாவின் வாழ்க்கை பற்றியது. பேட்டி முடிவில் 'என்கிறார் இந்த சுருளி மதர், என்று

ஓடவேண்டும். படிப்பவர் 'ஐாலியாகி' விடவேண்டும். இது நக்கீரனின் உத்தி.

பள்ளிப் படிப்பை பாதியில் நிறுத்தி விட்டு உதிரித் தொழில் செய்யும் இளைஞர்கள் தவறாமல் நக்கீரன் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரைகுறை ஆங்கிலம், கொசுறு இந்தி, லொள்ளு - ஜொள்ளு போன்ற உதிரி மொழி மஞ்சள் அரசியல் செய்திகளோடு போதை ஏற்று கின்றனர்.

இவற்றில் 'போலீஸ் செய்தி' கள் எச்சரயம் போல, கொலை, கொள்ளை, மோசடி வழக்குகள் போன்ற குற்றவியல் (கிரைம்) வழக்குகளையே சுற்றி வருவதால் இதன் மொழி நடையில் ஆங்கிலக் கலப்பு நிறையவே இருக்கிறது. "பார்ட்டிக்கு மே(வி)டத்தின் சப்போர்ட் ஸ்ட்ராங்காக இருப்பதுதான்..." "கடந்த வாரம் ஆனந்தா வாட்ஜ் முன் பயங்கர ரப்சர்" "கிரைப்பேடி ரியல் பெண் வீராய்களை" இவை சில எடுத்துக் காட்டுகள். இவர்களுக்கு தாம் நடத்துவது தமிழ் ஏடு என்ற சுரணை கூட உள்ளளவும் கிடை யாது.

கிற நோக்கம் இருப்பவர்கள் வளரும் சமூகத்துக்கேற்ப புதிய சொற்களைக் கண்டு பிடித்து முதலில் தமிழ் மொழியைச் செழுமையாக்குவார்கள். கலப்பு என்பதை முதலில் வைக்க மாட்டார்கள்.

ஆங்கிலக் கலப்பு மட்டுமல்ல, ஆங்கில மோகத்தோடு அச் சொற்களை ஆங்கிலத்திலேயே எழுதுவது, அமெரிக்கப் பாணியிலான சீரழிவுக்குப்பைக் கருத்துக்களை இறக்குமதி செய்வதற்காக ஆங்கிலத்தில் எழுதுவது, மொழி வளர்வதற்கல்ல, அது ஒரு கலாச்சாரத் தாக்குதல். தமிழ் மன்னர்களுக்குப் பிறகு இங்கு வந்து ஆண்ட பிற மொழியினர் சமஸ்கிருதத்துக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தார்கள் அதை மீறி தமிழ் மொழி காக்கப்பட்டது. பிறகு முப்பதாம் ஆண்டுகளில் மணியப் பிரவாள நடை வளர்க்கப்பட்டது. இதையெல்லாம் மீறி தமிழ் காக்கப்பட்டு வளர்ந்தது. இப்போது பெருகிவரும் கலாச்சாரத் தாக்குதலில் தமிழ்மொழி மறுபடி சிதைக்கப்படுகிறது. திட்டமிட்டு அழிக்கப்படுகிறது

அரசு பதில்கள்

1. இன்றைய நடுகைகளில் தொப்புள் காட்டாமல் நடிக்கும் நடுகை யார்? மனோரமா, ரேவதி, இருவரைத்தவிர வேறு யாரும் இல்லை. ஹை ஜாவி!

2. கிருகிளப்பு, கவர்ச்சி, ஆபாசம், செக்ஸ், ஜொள்ளு, லொஹிப், கிக், ப்ரா, தொப்புள் போன்ற வார்த்தைகளே இல்லாமல் குமுதம் வராதா?

வரும். அந்த வார்த்தைகள் நம் தின வாழ்விலிருந்து மறைந்த மறுநிமிடம்.

3. கடம் வாசிப்பவர்கள் ஏன் சட்டையைத் திறந்து போட்டுக் கொள்கிறார்கள்?

கைகளின் வேகமான அசைவுகளுக்கும் அரங்கத்தின் உஷ்ணத்துக்கும், மார்பின் தங்கச் சங்கிலிக்கும் சட்டையைத் திறந்து போடுவது வசதியாய் இருக்கும். மற்றோர் முக்கியக் காரணம் கடம் வாசிப்பவர்கள் அனைவரும் ஆண்களாய் இருப்பதுதான்.

தமிழில் புதிய வார்த்தைகள்:-

1. பொறியர்: பொது இடங்களில் சொறிந்து கொண்டே இருப்பவர்

2. இடைத்துளி: ஒரு பெண்ணின் மார்புப் பகுதியின் இடையில் வழியும் வியர்வைத்துளி.

3. சைக்லோன்: பேங்க் லோன் மூலம் சைக்கிள் கடை நடத்துபவர்

4. அலைஞன்: அழகிய பெண்களின் பின்னால் அலையும் இளைஞன்.

— மேலே குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் வக்கிரங்கள் வழிகின்றன; இவற்றால் தமிழுக்கு என்ன வளர்ச்சி கிடைக்கும்?

(எடுத்துக்காட்டுகள்: 'குமுதம்' ஏடுகளிலிருந்து)

தரகர்களிடமும் அமைச்சர்களிடமும் கையூட்டும் பரிசுகளும் பெறுகின்ற செய்தியாளர்கள், அந்த வட்டாரங்களில் வழங்கும் சிதைந்துபோன மொழியையே பத்திரிகையிலும் கையாள்கிறார்கள்.

முடிகிறது. சோகத்தைக் கேட்டு கொதிப்புக்குண்டாக்குமாறு எழுதியிருக்கவேண்டும். ஆனால் ஜாலியாக எடுத்துக் கொள்ளும் ஜிவினியர் விகடன் செய்தியாளர் ஆங்கிலம் கலந்து வேடிக்கையாக 'சுருளி மதர்' என்று எழுதுகிறார். இது மேட்டுக்குடி உதிரித்தனத்துக்கு சரியான எடுத்துக் காட்டு.

மேலே பார்த்த ஏடுகள் எல்லாம் பார்ப்பனிய முத்திரையோடு வலம் வருபவை. ஆங்கில மோகம் ஊறியவை. நக்கீரன், தராசு, போலீஸ் செய்திகளின் உதிரித்தனம் வேறுபடும்.

நக்கீரனிலிருந்து ஒரு ஏ.கா: 'ராங்கால்' என்ற பகுதி.

"ஆமா... ஆமா... சரியா பத்து நாளுக்கு முன்னால மெட்ராஸிலிருந்து 6 அம்பாசிடர் காரர்கள் ஹைதராபாத்துக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது... அங்கிருந்து ஒரு பெரிய பங்களா வாசல்வ காரங்க நின்னதும், பின் கீட்டிலிருந்தும் டிக்கியிலிருந்தும் ஏராஜமான மூட்டைகளை இறக்கி...."

மூட்டைகே பீச்சே க்யாஹை..."

கடைசிவரி இந்திச் சொல் போட்டவுடன் 'சோளிகே பீச்சே கியா ஹை' என்று இந்தி ஆபாசப்பாட்டு மனத்தில்

இதை முதலில் தொடங்கி வைத்த தராசு, ஊழலைப் பற்றி இப்படி எழுதுகிறது. "ஆரம்பத்தில் வைத்திருந்த புரோக்கர்கள், ஏஜெண்டுகள் எல்லாரையும் கட்ட பண்ணிவிட்டு நியூ அப்பாயிண்ட்மெண்ட் போட்டு விட்டார் அமைச்சர்."

அதே புரோக்கர்களிடம், அமைச்சர்களிடம் கையூட்டும், பரிசுகளும், பெற்று கூடவே செய்திகளும் பெறுவதால் அங்கே வழங்கும் சிதைந்துபோன மொழியினையே இந்தச் செய்தியாளர்கள் கையாளுகிறார்கள். உதிரிகளுக்குத் தீனி போடுவதால் மேற்படி ஏடுகளுக்கும் ஆங்கில டெல்ட் இந்தி பான்பராக்க அவசியம் தேவைப்படுகிறது.

தமிழில் ஆங்கிலம், இந்தி கலப்பதால் மொழி அழிந்து போகிறது. அந்நால் மொழி கலப்பது காக்க வேண்டும். எந்த ஒரு பிரச்சனை பற்றியும் ஒருவரது கண்ணோட்டம் அவர் மொழியைப் பயன்படுத்தும் முறையை பெரிதும் தீர்மானிக்கிறது.

'வெறும் மொழிக் கலப்புதானே. உலகில் எல்லா மொழியிலும் நடக்கிறதே. போன்ற வாதங்களை வைப்பவர்கள் என்ன எழுதுகிறார்கள் என்று பாருங்கள். மொழி வழங்கும் சமூகத்தை வளர்க்

திருப்பரங்குன்றம்: அயோத்தி நாடகம்

“ஜெய் சியா ராம், ஓம் காளி - ஜெய் காளி, வீர கணபதி - வெற்றி கணபதி” - ஆகிய எல்லாக் கடவுளர்களாலும் கைவிடப்பட்ட நிலையில் ‘வெற்றிவேல் வீரவேல்’ என்று இப்போது முருகப் பெருமானின் திருவடிசைச் சரண்புகுந்திருக்கிறது இந்து முன்னணி. அயோத்தியில் தமிழகம் பற்றிக் கொள்ளாததால், கையில் கொள்ளிக் கட்டை மண்ணெண்ணெய் டின் சகிதமாக திருப்பரங்குன்றம் மலையடிவாரத்திற்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறது பார்ப்பன மதவெறிக் கும்பல்.

கார்த்திகை நாளன்று திருப்பரங்குன்றம் கோயிலின் சார்பில், அம்மலையில் உள்ள உச்சிப் பிள்ளையார் கோயிலில் தீபம் ஏற்றப்பட்டு வருகிறது. இது போதாது என்றும், மலை உச்சியில் சென்று கொள்ளி வைக்கத் தங்களை அனுமதிக்க வேண்டும் என்பதும் தான் பார்ப்பன இந்து முன்னணியின் கோரிக்கை.

சமவெளிப் பகுதிகளையெல்லாம் சர்வமானியமாக விழுங்கி ஏப்பம் விட்ட கும்பல் திடீரென்று மலையுச்சியின் மீது மையல் கொண்ட மர்மம் என்ன? ஒரு வேளை கோயில் உண்டியல் ஏதும் மலை உச்சியில் உள்ளதோ என வாசகர்கள் எண்ணக் கூடும். உண்டியலையும் புதையலையும் விட அதிக மதிப்பு வாய்ந்த தர்கா ஒன்று அங்கே இருக்கிறது.

பள்ளிவாசலின் இடிபாடுகளிலிருந்து தான் பாரதிய ஜனதாவின் அரசியல்தி காரம் பிறக்கிறது. படுகொலைகளிலிருந்

துதான் பார்ப்பனக் கும்பலின் அரசியல் பிரச்சாரமே துவங்குகிறது. எனவே இந்து முன்னணி திருப்பரங்குன்றத்தைத் தெரிவு செய்ததில் வியப்பில்லை.

அறு படை வீடுகளில் முதன்மையானது எனக் கருதப்படும் இக்கோயில் திருப்பரங்குன்றத்தின் மலையடிவாரத்தில் உள்ளது. மலையின் மீது சிறியதொரு காசி விசுவநாதர் கோயிலும், சிக்கந்தர் தர்காவும் உள்ளன. சுமார் 300 ஆண்டுகளுக்கு முன் சுல்தான் சிக்கந்தர் இங்கே அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது.

மலையின் மேற்குப்புறத்தில் 300 அடி உயரம் வரை ஏறிச் செல்ல படிக்கட்டுகள் உள்ளன; அங்கே சமண முனிவர்களின் கற்படுக்கைகள் உள்ளன. மலைக்குத் தென்புறம் மற்றும் வடப்புறங்களிலும் குடைவரைக் கோயில்களும் சமண முனிவர்களின் கற்படுக்கைகளும் உள்ளன. இச் செய்திகளைக் கோயில் நிர்வாகம் வெளியிட்டுள்ள தல வரலாற்று நூலே குறிப்பிடுகிறது.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் முருகனைப் பல்லக்கில் வைத்து மலையில் உள்ள காசி விசுவநாதர் கோயிலுக்குக் கொண்டு செல்வர். இதை ‘வேல் எடுத்துச் செல்லும் விழா’ என்று அழைக்கின்றனர். இவ்விழாவை சிக்கந்தர் தர்காவின் வரவேற்கின்றனர். விழாவின்போது தர்காவி லுள்ள முஸ்லீம்களுக்கு விருந்து படைப்பதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை விழாக்குழுவினர் கொடுப்பதும் வழமை

யாக நடைபெற்று வருகிறது. இவ்விழா வின் போது எவ்வித மதப் பிணக்கும் இன்றி இர தர்ப்பினரும் நெருங்கிப் பழகிக் கொள்வர்.

அதே போல சிக்கந்தர் தர்காவில் சந்தனக்கூடு விழா நடக்கும் போது கோட்டைத் தெரு, கீழ்த்தெரு மற்றும் மேலத் தெருவில் உள்ள பெரியவர்களுக்கு முஸ்லீம்கள் பரிவட்டம் கட்டி மரியாதை செய்வார்கள். அத்துடன் முருகன் கோயில் நிர்வாகிகள் மற்றும் பட்டர் களுக்கும் மரியாதை செய்வார்கள்.

சிக்கந்தர் தர்காவிற்கு வழிபடச் செல்லும் இந்துக்களுக்கு அங்கே திருநீறு கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தப் பழக்கம் தமிழ்நாட்டில் வேறெந்த தர்காவிலும் இல்லாத சிறப்பு என்று இப்பகுதி முஸ்லீம்க்கள் கூறுகின்றனர்.

விழாழன், ஞாயிறு இரவுகளில் வேண்டுகள்கள் மற்றும் பில்லி குளியல் எடுத்தல் போன்றவற்றுக்காக தர்காவிற்கு வருகின்ற இரு மதங்களையும் சேர்ந்த ஆண்களும் பெண்களும் இரவில் தர்காவிலேயே தங்குகிறார்கள். இப்பழக்கம் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது.

மலையில் சில இடங்களைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பாக கோயில் நிர்வாகத்திற்கும் தர்கா நிர்வாகத்திற்கும் இடையில் சில சிவில் வழக்குகள் நடந்துள்ளன. ஆனால் இவற்றின் காரணமாகக் கூட நிர்வாகங்களுக்கிடையிலோ இந்து- முஸ்லீம் மக்களுக்கிடையிலோ எவ்வித மனக்கசப்பும்கிடையாது.

கார்த்திகை தீபம் ஏற்றும் விழாவும் ஆண்டுதோறும் அமைதியாக நடைபெற்று வருகிறது. மோட்ச தீபம் ஏற்றும் இடத்தில், அதாவது உச்சிப் பிள்ளையார் கோயிலில் ஆலய நிர்வாகத்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கார்த்திகை தீபம் ஏற்றப்படுகிறது. (உள்ளூர்க்காரர்கள் இறந்து போகும் போது அவரது உறவினர்கள், இறந்தவரின் நினைவாக 30-ம் நாளன்று ஏற்றும் தீபத்தை மோட்ச தீபம் என்ற அழைக்கிறார்கள்.)

எனவே இங்கே இந்து- முஸ்லீம்களிடையே பிணக்குகளோ, பிரச்சினைகளோ ஏதும் இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, மத நெறி முறைகள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகளிலும் ஒருவர் நிகழ்ச்சியில் மற்றவர் பங்கேற்பது என்ற நெகிழ்வான போக்கே நிலவி வருகிறது.

இந்த இணக்கம் இந்து முன்னணியின் கண்களை உறுத்தியதில் வியப்பில்லை. எப்பாடுபட்டேனும் இதைச் சீர்குலைக்கும் நோக்கத்துடன் தான் இப்பிரச்சினையை புதிதாகக் கிளப்பியுள்ளது இந்து முன்னணி.

மலைமேல் உள்ள தர்காவை அகற்ற வேண்டுமென்றோ, ‘இடிக்க வேண்டுமென்றோ இந்து முன்னணி வெளிப்படையாகக் கோரவில்லை. மலைமேல்

காலித்தனத்துக்கு பந்தோபஸ்து ஏற்பாடு

மீளவை முரசு மதுரைப் பதிப்பில் திருப்பரங்குன்றம் காந்திசை தீயம் தொடர்பாக வெளியான செய்திகள் சில மட்டும் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. தலைப்புச் செய்தியாகவும் முதல் பக்கச் செய்தியாகவும் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டதால் மதுரை வட்டாரத்தின் தலையாய பிரச்சினை போன்ற நேற்றத்தை மக்கள் மத்தியில் இவை உருவாக்கின. பாட்புனை மதவெறிக்கால்களிடம் நேறு அரசின் அதிகார வர்க்கமும், சாவல்துறையும் எவ்வளவு அனுசரணையாகவும், ஆதரவாகவும் நடந்து கொண்டன என்பதற்கு இது ஒரு சான்று.

நவம்பர் - 5

இந்தப் பிரச்சினை குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி சுமுக முடிவெடுக்க அரசு தரப்பில் பேச்சுவார்த்தைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கோட்டாட்சித் தலைவர் மரியராஜு, போலீசு உதவி குப்பிரெண்டு வனிதா முன்னிலையில் பேச்சு வார்த்தை நடந்தது... காலை 10.30 மணி முதல் 2.30 மணிவரை 4 மணி நேரம் பேச்சு வார்த்தை நடந்தும் முடிவு ஏற்படவில்லை... பேச்சுவார்த்தை 7-ம் தேதிக்கு தள்ளி வைக்கப்பட்டது.

நவம்பர் - 7

கலெக்டர் ஆபீசில் பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. கலெக்டர் சிருஷ்ணசாமி ராஜீவன், போலீசு குப்பிரெண்டு சுப்பிரமணியம் முன்னிலையில் நடந்தது.

பேச்சு வார்த்தையின் கோரிய அளிக்கர்கள் திருக்கார்த்திகையன்று ஆகமவிதிப்படி கோயில் மலை உச்சியில் ஒரு தீயம் தான் ஏற்ற வேண்டும். இது ஆண்டாண்டு காலமாக ஏற்றப்படுகிறது... கோவில் சார்பாக ஒரு தீயம் ஏற்றும் போது மலைமீது இன்னொரு தீயம் ஏற்றுவது ஆகமவிதிகளுக்கு ஏற்றதல்ல" என்று கலெக்டரிடம் தெரிவித்து விட்டதாகத் தெரிகிறது.

இந்து முன்னணி மாநில இளை அமைப்பாளர் வீரபாடு, சி.கே. நரசிம்மாச்சாரி ஆகியோர் நிருபர்களிடம் கூறியதாவது:

"ஆகமவிதி கோயிலுக்குள் மட்டும் தான் பொருந்தும்... மேலும் இப்போது கோயில்களில் ஆகமவிதிகள் மீறப்பட்டு விட்டன. எனவே ஆகம விதிகளைச் சொல்லி நாட்கள் தீயம் ஏற்றுவைத்த தடுக்கக் கூடாது"

இன்னொரு நாள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தலாம் என்று கலெக்டர் தள்ளி வைத்தனர். அதற்கு இந்து முன்னணியினர் "நாங்கள் இனிமேல் பேச்சு வார்த்தைக்கு வர நாள் இல்லை. ஏற்கனவே திட்டமிட்ட படி தீயம் ஏற்றுவோம் என்று கூறினார்கள்."

நவம்பர் - 9

ஏற்கனவே திட்டமிட்டபடி நேற்று தீயம் ஏற்றும் இடத்தில் பூமிபூஜை செய்ய இந்து முன்னணியினர் வந்தார்கள்... திருப்பரங்குன்றம் இன்ஸ்பெக்டர் ராமன் இந்து முன்னணியினரிடம் "மலைமேல் ஏற அனுமதிக்க மாட்டோம். உங்களில் ஒருவர் மட்டும் கலெக்டருடன் பேசுங்கள் என்றார். அதன்படி தீயக்குழு தலைவர் நரசிம்மாச்சாரி தொலைபேசியில் கலெக்டருடன் பேசியதாகத் தெரிகிறது. அப்போதும் பேச்சில் சமரசம் ஏற்படாததால் "போலீசாரின் தடைகளை மீறி நாம் மலைக்கு செல்வோம்" என்றார்.

அதன்பிறகு இந்து முன்னணியினர் மலை அடிவாரத்தில் படிக்கட்டுகளிலேயே குடத்தைக் கொளுத்தினார்கள். அதன்பிறகு பழைமை பாடல்களைப் பாடினார்கள். எரியும் குடத்தை 27 பேரும் 27 முறை சுற்றி வந்தார்கள். பிறகு கிழக்கு நோக்கி நின்ற கொண்டு மலை ஏறச் சென்றார்கள்... அப்போது போலீ

சார் 27 பேர்களையும் கைது செய்து வேலில் ஏற்றிச் சென்றார்கள்.

நவம்பர் - 10

நேற்றும் இந்து முன்னணியினர் மலைக்கு சென்ற பூமிபூஜை செய்ய ஏற்பாடு செய்தனர். இதைப்பற்றி உயர் அதிகாரிகள் அவர்களை பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்தனர்...

மாலை 3 மணிக்கு கலெக்டர் பங்காளாவில் பேச்சுவார்த்தை துவங்கியது... இன்று முதல் குழுவாக மலைக்கு செல்லக் கூடாது. இரண்டு பேர் மட்டுமே செல்ல வேண்டும். கொடுக்காளையோ, துணிபாளர்களையோ எடுத்துச் செல்லக் கூடாது... என்று பேசப்பட்டது.

நவம்பர் - 12

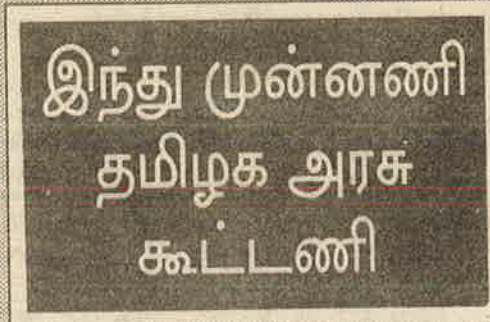
பேச்சு வார்த்தையின் முடிவுப்படி இந்து முன்னணியினர் இரண்டுபேர் மலையீது ஏறினார்கள். கோயில் நிர்வாக கழறியும், போலீசாரும் உடன் சென்றார்கள்... துப்பாக்கி ஏந்திய போலீசார் சிக்கந்தர் தாசா, காசி விசுவநாதர் கோயில், மலைப்பாதைகளில் பாதுகாப்புக்காக நிறுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

நவம்பர் - 17

ராம கோபாலன் மாலை முரசு நிருபருக்கு அளித்த பேட்டியில் கூறியதாவது: "தேவஸ்தான நிர்வாக அதிகாரிகளும், இந்து முன்னணியும் சேர்ந்து காந்திசை தீயம் ஏற்றும்... காந்திசை தீயம் ஏற்ற 27 பேர் மலைக்கு செல்ல வேண்டும் என்பது ஆகம விதி... ஆனால் போலீசார் இரண்டு பேருக்கு மட்டுமே அனுமதி அளிக்க முடியுமென்று கூறுகிறார்கள்... இந்து மதத்தின் சார்பில் நடக்கும் விழாவில் ஒரு இந்து கலந்து கொள்வதைத் தடுக்க உரிமை யாருக்கும் இல்லை. வேண்டுமானால் போலீசார் தர்காவுக்கு பலத்த பாதுகாப்பு போட்டும்"

நவம்பர் - 17

திருப்பரங்குன்றம் ஐமாத் கமிட்டித் தலைவர் ஓய் தாலூக்கான் மாலை முரசு நிருபரிடம் கூறியதாவது:

"நாளை காந்திசை தீயம் ஏற்றப்படுகிறது. அன்று பொதுவாக அமைதி ஏற்படுவதே எங்கள் விருப்பம். அமைதியை நிலை நாட்டிட முஸ்லிம்கள் யாரும் நவம்பர் 17 (இன்று), 18, 19 ஆகிய தினங்களில் திருப்பரங்குன்றம் தர்காவிற்கு செல்ல வேண்டாம். இன்று இரவு கிழமை இரவாக இருந்தாலும் அனைவரிடம் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு யாரும் தர்காவிற்கு செல்லக் கூடாது."

நவம்பர் - 18

இந்து பக்தஜன சபைத் தலைவர் தியாகராஜன் (மலையீது தீயம் ஏற்ற உயர்நீதிமன்றத்தில் தடை வாங்கியவர்) மாலை முரசு நிருபரிடம் கூறியதாவது: "கடந்த 8 நாட்களாக இந்து முன்னணியினர் (மலையீது) பூமிபூஜை செய்துள்ளனர். இந்த பூஜையில் போலீஸ் அதிகாரிகளும், கோவில் அதிகாரிகளும் கலந்து கொண்டனர். இதை ஆதாரமாகக் காட்டித் தான் ஐகோர்ட்டில் தடை வாங்கப்பட்டுள்ளது... தடை உத்தரவின் நகலில் கோயில் அதிகாரியின் கையெழுத்தை வாங்கி கோர்ட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும்... ஆனால் போலீசார் என்னை விட்டை விட்டு வெளியே போகவிட்டாமல் தடுத்து விட்டனர்."

நவம்பர் - 18

மலையீது தீயம் ஏற்றும் இடத்திற்கு வரமுயன்ற ராமகோபாலனை போலீசார் தடுத்து நிறுத்தி மலையீது ஒரு பகுதியில் அமரசவைத்தனர்... இந்து முன்னணியைச் சேர்ந்த 20 பேரை மட்டும் (மலைமேல்) அனுமதித்தனர்.

தர்காவிற்கு அருகில் உள்ள ஒரு இடத்தில் தீபம் ஏற்ற தங்களை அனுமதிக்க வேண்டும் என்பதே அதன் கோரிக்கை.

இதற்கு அனுமதியைப் பெற்று ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் அமைதியாக தீபமேற்றிவிட்டு அதன் பின் திட்டமிட்டே கலவரத்தைத் தூண்டிக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் இந்து முன்னணியின் கணக்கு. "முஸ்லீம் தெருக்களில் விநாயகர் ஊர்வலம் போகக் கூடாதா? இது என்ன இந்தியாவா பாகிஸ்தானா?" என்று கேள்வி எழுப்பியதைப் போலவே, "இந்து ஆலயத்திற்கு சொந்தமான மலையில் இந்துக்கள் விளக்கேற்ற தடையா?" என்றுதான் தனது முதல் கட்ட பிரச்சாரத்தை இந்து முன்னணி துவக்கியது.

மலைமேல் இந்து முன்னணி குறிப்பிடும் இடத்தில் தீபம் ஏற்றுவதையும், இந்து முன்னணியினரை அதற்கு அனுமதிப்பதையும் எதிர்ப்பவர்கள் தர்காவின் அல்வ; கோயில் அறங்காவலரும், அறநிலையத்துறை அதிகாரிகளும், அர்ச்சகர்களும்தான் எதிர்க்கின்றனர். உள்ளூரில் ரஜினி ரசிகர் மன்றம் உள்ளிட்ட அனைவரும் இதை எதிர்த்து பிரச்சாரம் செய்துள்ளனர்.

அயோத்தியிலும் இதுதானே நடந்தது. மகுதி இடிப்பதை அங்கிருந்த பூசாரியே எதிர்த்தார்; அவரைக் கொலை செய்தனர்; "எங்கள் கோயில் இருக்குமிடத்தில்தான் ராமன் பிறந்தான்" என்று உரிமை கொண்டாடிய அயோத்தியைச் சேர்ந்த மற்ற ராமன் கோயில்களையும் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கினர். அந்த பூசாரிகளைத் தாக்கினர். அரசு ஆதரவு, பார்ப்பனர் பத்திரிகை ஆதரவுடன் "பாபர் மகுதிதான் ராம ஜன்ம பூமி" என்று கருத்தை உருவாக்கினர். கரசேவைக்கு கோர்ட் அனுமதி பெற்றனர். மகுதியை இடித்துத் தள்ளினர்.

எந்த ஆகமவிதியைக் காட்டி திருவரங்கம் கருவறையில் நுழைந்த ம.க.இ.க. தோழர்களை இந்து முன்னணிக் காலிகள் தாக்கினார்களோ, அதே ஆகமவிதியைக் காட்டி, 'இரண்டு இடங்களில் தீபம் ஏற்றக் கூடாது' என்று கோயில் நிர்வாகம் கூறியபோது "எல்லாம் ஆகமவிதிப்படிதான் நடக்கிறதோ?" என்று அவர்களை மடக்கினார்கள். "ஆகமவிதிப்படி மலைமேல் தான் தீபம் ஏற்ற வேண்டும்" என்று அடுத்த சில தினங்களில் ராம கோபாலன் ஆகமவிதிக்கு புது விளக்கம் கொடுத்தார். எது ஆகமவிதி? அவாளுக்கு எது வசதியோ அதுதான் ஆகமவிதி.

மலையில் தீபம் ஏற்றுவதை முஸ்லீம்கள் தான் எதிர்க்கிறார்கள் என்ற பொய்க்கருத்தை உருவாக்குவதற்காக "மலை கோயிலுக்கு சொந்தம், அதில்

சிக்கந்தர் தூகாவுக்கு வழிபடச் செல்லும் இந்துக்களுக்கு அங்கே திருநீறு கொடுக்கப்படுகிறது, தமிழ்நாட்டில் வேறெந்த தர்காவிலும் இல்லாத சிறப்பு இது என்று இப்பகுதி முஸ்லிம்கள் கூறுகின்றார்கள்

தீபமேற்றுவதை வேறு யாரும் கேட்க முடியாது என்றனர். கோயில்நிர்வாகமே தீபமேற்றுவதை எதிர்த்தவுடன் மலையில் விளக்கேற்றுவது இந்துக்களின் உரிமை என்று பேச்சை மாற்றினார்கள்.

இந்து முன்னணியின் பித்தலாட்டம் நமக்குத் தெரிந்ததுதான். நடுநிலையாள் போல நடந்த அரசின் பார்ப்பன மத வெறி ஆதரவு நடவடிக்கைதான் நமது கவனத்துக்குரியது (பார்க்க: பெட்டிச் செய்தி)

காரணையில் தமக்குரிய நிலம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதையும், அங்கே நிறுவப்பட்ட அம்பேத்கர் சிலை தகர்க்கப்பட்டதையும் கண்டித்து ஊர்வலமாக வந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த மறுத்து துப்பாக்கி குடு நடத்திய அரசுதான், திருப்பரங்குன்றத்தில் இல்லாத பிரச்சினையை உருவாக்கும் இந்து முன்னணியுடன் நாள் கணக்கில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது.

மதவெறித் தீ மூட்ட எண்ணெய் டிள்கள் தயார்!

மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி, ஆட்சியர், காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் ஆகிய அனைவருக்கும் இரண்டு வாரங்களாக இதுதான் வேலை. பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே அதை மீறி 'பூமி பூஜை செய்கிறோம்' என்று ஒரு சும்பல் மலைமேல் ஏற முயற்சித்தபோது அங்கே தடியடி கூட கிடையாது. ஆட்சியருடன் தொலை பேசியில் பேசுகிறது அந்தக் காலிகளை காவல்துறை அதிகாரிகள் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

மகுதி இடிப்பைக் கண்டனம் செய்து விட்டு, அதன் பின் இடித்த இடத்தில் கட்டிய ராமர் கோயிலில் வழிபாட்டுக்கு அனுமதி அளித்தது போலவே, தடைசெய் மீறி பூமி பூஜை செய்யச் சென்றவர்களை ஒரு சடங்குக்குக் கைது செய்து உடனே விடுவித்து விட்டு, அடுத்த நாள் முதல் பூமிபூஜை நடத்த அனுமதி தருகிறார் மாவட்ட ஆட்சியர். கோயில் அறங்காவலரின் ஆட்சேபம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது.

கார்த்திகை தீபத்திற்கு முதல்நாள் உயர்நீதி மன்றத்திலிருந்து இந்து முன்னணி மலையீது தீபமேற்ற தடை உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு வந்த தியாகராஜன் என்பவர் அந்த உத்தரவை கோயில் அதி காரியிடம் சேர்ப்பிக்க முடியாமல் விட்டுக் காவலில் வைக்கப்படுகிறார். அமைதி வேண்டி 3 நாட்கள் தர்காவில் தொழுகை வேண்டாம் என்று ஜமாத் அறிவிக்கிறது. இந்து முன்னணியைக் கண்டித்து சுவரொட்டி ஒட்டிய 4 புரட்சிகர மாணவர் இளைஞர் அணித் தோழர்களும், ராம கோபாலனின் கொடும்பாவியை கொளுத்த முயன்ற 3 பா.ம.கவினரும் கைது செய்யப்படுகின்றனர். ஆனால் தீபத்தன்று 20 இந்துமுன்னணிக் குண்டர்கள் போலீசு பாதுகாப்புடன் மலையீது சென்று தீபத்தை 'நரிசிக்க' அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

"தீபம் ஏற்றுவதற்கான ஆக்கபூர்வமான வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்த ராஜ கோபாலன் முஸ்லீம் தீவிரவாதிகளால் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டார்" என்று எழுதி கலவரத்துக்கு அடித்தளம் அமைத்தது தினமலர். (மதக்கலவரத்தைத் தூண்டுவதற்கென்றே திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட இந்த காலித்தளத்தைக் கண்டித்தோ, அம்பலப்படுத்தியோ எந்த திசைரியும் எழுதவில்லை.)

"இந்த ஆண்டுமட்டும்தான் நீதிமன்றம் தடை விதித்துள்ளது. அடுத்த ஆண்டு மலைமேல் கார்த்திகை தீபம் ஏற்றியே தீருவோம்" என்று அறிவித்திருக்கிறார் ராம கோபாலன். அது கார்த்திகை தீபமாக இருக்காது; இந்து முன்னணி பார்ப்பனக் கும்பலுக்குப் போடப்படும் மோட்ச தீபமாக இருக்கும்.

“உலகத்திலேயே நீங்கள் பெரிதும் மதிக்கின்ற நபர் யார்? வாழ்க்கையில் ஒரேயொரு முறையாவது நீங்கள் நேரில் சந்திக்க விரும்பும் நபர் யார்?”

இப்படியான கேள்விகளுக்கு கோடம்பாக்கத்தின் கதாநாயகிகள் அனைவரும் கூறும் பதில் ஒன்றுதான் - அன்னை தெரசா.

கனவுக்கன்னிகளின் கனவுக் 'கன்னி'; அதாவது கனவுக்கன்னியாஸ்திரீ. அன்பு, அருள், அமைதி, அடக்கம்.... 'அ' வில் தொடங்கும் அனைத்து எழுத்துக்களும் இந்த அன்னையைத்தான் அடைக்கலம் சேர்கின்றன.

ஏழை நாடுகளின் ஏழை மக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவதற்காகவே பிறப்பெடுத்தேன் என்று கூறும் இந்த அன்னை எங்கிருந்து வந்தார், எதற்காக வந்தார் என்றெல்லாம் யாரும் கேட்பதில்லை - 'சாத்தான்களையும் விரியன் பாம்புக் குட்டிகளையும்' தவிர.

“ரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை தனது அரசியல் நோக்கங்களை ஈடேற்றிக் கொள்வதற்காக ஏவியிருக்கும் ஆயுதம்தான் அல்பேனியாவிலிருந்து அனுப்பப்பட்டிருக்கும் இந்த கன்னிகா ஸ்திரீ”

“தனது காலனி ஆதிக்கப் பெருமித்தை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவும், நீட்டிக்கவும் மேற்காலகம் நிறுவியிருக்கும் கிளைதான் அன்னை நடத்தும் இல்லம்”

“மூன்றாம் உலகைச் சூறையாடும் மேலை நாடுகள், தங்கள் குற்றவுணர்வுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கும் வடி கால் - அன்னை தெரசா”

“நிலவுகின்ற - சுரண்டல் - அமைப்பைப் பாதுகாப்பதே தெரசாவின் கொள்கை. அதற்கு ஆபத்து வரும்போது கடைநீக்கித் திற்போக்குவாதிகளை ஆதரிப்பதற்கும் தெரசா தயங்கியதில்லை.”

அன்னை தெரசாவையும் அவரது தலைக்குப் பின்னால் கழலும் அருள் ஒளி வட்டத்தையும் அம்பலப்படுத்தும் கேள்விகளை எழுப்பி, அவற்றுக்கான விடைகளை மேற்கூறியவாறு துணிச்சலாக அறிவித்தது “நரகத்தின் தேவதை” என்ற தொலைக்காட்சிப்படம். கிறிஸ்தோபர் ஹிட்சென்ஸ் என்ற பிரிட்டிஷ் பத்திரிகையாளரும், தாரிக் அலி என்ற பிரிட்டிஷ் குடியேறிய பாகிஸ்தானி பத்திரிக்கையாளரும் இணைந்து தயாரித்த இந்தப் படத்தை, ‘சானல் - 4’ பிரிட்டிஷ் தொலைக்காட்சி நவம்பர் மாத மத்தியில் ஒளிபரப்பியவுடனே பெரும் கூச்சலும் எதிர்ப்பும் கிளம்பியுள்ளது.

“அன்னை தெரசாவைப் போன்ற மாபெரும் மனிதரை ஒருவர் தாக்க முடியுமா? அதுவும் இவ்வளவு தரம் தாழ்ந்து போக முடியுமா?” என்று தனது அதிர்ச்சியை வெளியிட்டார் கடத்திக்காரர்களின் இதயதெய்வமான பிரபல வழக்கறிஞர்

‘சாத்தான்களையும் விரியன் பாம்புக் குட்டிகளையும்’ தவிர.

நானி பஸ்கிவாலா.
“அவர்கள் பத்திரிகையாளர்கள் அல்ல; சாக்கடைப் பன்றிகள் ‘சானல்-4 தொலைக்காட்சியின் பொறுப்பாளர் மைக்கேல் கிரேடு ஒரு யூதன்; தாரிக் அலி ஒரு முஸ்லீம். இது கிறித்தவத்தை இழிவுபடுத்துவற்கான யூத-முஸ்லீம் கூட்டு சதி”

இவையெல்லாம் ‘மறுகள்ளத்தைக் காட்டுபவர்கள்’ இந்தத் திரைப்படத்திற்குத் தந்திருக்கும் மறுமொழிகள். விவிலியம் வர்ணிக்ரம் நாகத்தை இந்தப் பூமியிலேயே உருவாக்கிவிடுவோம் என்று மிரட்டுகிறார்கள் இந்த தேவகுமாரர்கள்.

“அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் பேசட்டும்; ஆனால் எங்கள் படம் எழுப்பியுள்ள கேள்விகளில் ஒன்றுக்குக் கூட யாரும் பதில் சொல்லவில்லை - அதுதான் முக்கியம்”

என்கிறார் தாரிக் அலி.

மைக்கேல் ஹிட்சென்ஸ் நடத்திய ஆய்வின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த செய்திப்படமே ஒரு விவாதம் போல அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கல்கத்தாவின் ஒரு மூலையில் தொழிலாளிகளுக்கும் அநாதைகளுக்கும் இல்லம் நடத்தி வந்த தெரசா உலகப் புகழ்பெறத் துவங்கிய கதையைச் சொல்கிறது ஒரு காட்சி.

1969 இல் பி.பி.சி தொலைக்காட்சி நிறுவனம் அன்னை தெரசாவைப் பற்றிய ஒரு திரைப்படத்தை முதன் முதலாக ஒளிபரப்பியது. அதைத் தயாரித்தவர் மால்கம் மாகரிட்ஜ் என்ற பிரிட்டிஷ் செய்தியாளர். “இறந்து கொண்டிருப்பவர்களின் இல்லம்” என்று அன்னை தெரசாவால் அழைக்கப்படும் (கல்கத்தா இல்லத்தில் உள்ள) ஒரு அறையில் படப்பிடிப்பு நடந்த வேண்டியிருந்ததாம். சும்மிருட்டாக இருந்த அந்த அறையில் ஒளி விளக்குகளின் உதவியின்றி படப்பிடிப்பு நடத்தப்பட்டது. படம் பதிவாகியிருக்காது என்று அனைவரும் சந்தேகப்பட்டனர். ஆனால் என்ன ஆச்சரியம்! வண்டலுக்குத் திரும்பி வந்து, பிபிவியில் சுருளைக் கழுவிப் பார்த்தபோது படங்கள் தெளிவாக வந்திருந்தன.

“அற்புதம்.. அற்புதம்... விஞ்ஞானத்தை மீறிய விந்தை.. மின்சார ஒளியில்லாத போதும் படம் பதிவாகியிருக்கிறது. அது என்ன ஒளி? விகவாசிகளே அதுதான் தேவ ஒளி!” என்று கூவினார் மக்கரிட்ஜ். ‘அறிவிற்கிறந்த’ ஆங்கிலேய நாட்டின் பத்திரிகைகளும் வானொளியும் “அற்புதம் அற்புதம்” என்று எதிரொலித்தன.

அந்த குறிப்பிட்ட காட்சியைப் படப்பிடித்த புகைப்படக் காரரின் பேட்டியைப் பதிவு செய்திருக்கிறது அந்தப்படம்.

“கோடாக் நிறுவனம் புதிதாக அறிமுகப்படுத்திய ஒரு பிபிவியில் சுருளை நாங்கள் வாங்கியிருந்தோம். மிகக் குறைவான ஒளியிலும் படத்தைப் பதிவு செய்தது அந்த பிபிவியின். எனவே அது ஒரு “கோடாக் அற்புதம்”, அவ்வளவுதான்.” என்கிறார் புகைப்படக்காரர்.

தெரசா நரகத்தின் ‘தேவதை’

இந்த உள்மையை அவர் அப்போதே சொல்லியிருக்கலாமே. தன்னைக் கேட்டவர்கள் எல்லோரிடமும் அவர் சொன்னார். மக்கரிடமிடமும் சொன்னார். ஆனால் அவரது குரல் எடுபடவில்லை. "அற்புதம் அற்புதம்" என்று கூவிய மக்கரிடம் புகைப்படக்காரரையும் இந்த அற்புதத்திற்கு ஒரு சாட்சியாக கணக்குக் காட்டி விட்டார் - தினகரனைப் போல.

இப்படித்தான் உருவாக் கப்பட்டது அன்னை தெரசாவின் முதல் ஒளிவட்டம். மாணவர் போராட்டங்களால் நெருக்கடியில் சிக்கியிருந்த மேற்கூலக ஏகாதிபத்தியங்கள் இத்தகைய 'அற்புதங்கள்' மூலம் தம் இளைய தலைமுறைக்கு விசுவாசத்தை ஏற்படுத்துவதும், வியட்நாம் ஆக்கிரமிப்பினால் தனிமைப்பட்டிருந்த அமெரிக்கா, மூன்றாம் உலக ஏழைகளுக்கு உதவும் ஒரு கருணை முகத்தை - தெரசாவை - முகமுடியாக அணிந்து கொள்ள வேண்டியிருந்ததும் அந்த காலத்தின் கட்டாயங்கள்.

இந்த கோடாக அற்புதத்தின் பிரதான சாட்சியான தெரசா இதைப் பற்றி என்ன சொல்கிறார்? தானே அடிக்கடி பரிசுத்த ஆவியுடன் பேசுவதாக அவர் கூறுகிறார். அவை கத்தோலிக்கப் பத்திரிக்கைகளிலும் வெளியாகின்றன.

அன்னை தெரசாவின் புகழுக்கு அடித்தளமாக இருக்கும் 'அஷா தன்' என்ற கல்கத்தாவிலுள்ள ஆசிரவற்றோர் இவ்வத்தை ஆராய்கிறார் ஹிட்சென்ஸ்.

பெருநோயாளிகள், அநாதைக் குழந்தைகள் நிராதரவான முதியோர் - கேட்பாரற்ற இந்த அநாதைகள் தான். தன்னுடைய இரக்கத்தை உலகுக்கு அறிவிக்க அன்னை தெரசா தேர்ந்தெடுத்த கச்சாப் பொருட்கள்.

இவ்வத்தில் மாத்திரைகள் பற்றாக்குறை, குளுக்கோஸ் இல்லை, ஒருவருக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஊசியை சுத்தம் செய்யாமலேயே அடுத்தவருக்குக் குத்துகிறார்கள். ஏன் இப்படி என்று கேட்டால் "சுத்தம் செய்யவெவ்வாம் நேரமில்லை - அதில் அர்த்தமும் இல்லை" என்று பதில் வருகிறது. அமைப்பு ரீதியாகத் திரண்டுள்ள மக்களின் உரிமைகளுக்கே உத்திரவாதம் இல்லாத நாட்டில் அநாதைகளின் உரிமைக்கு யார் குரல் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? தானம் கொடுத்த மாட்டை பல்லைப்பிடித்துப் பார்க்கவா முடியும்?

கல்கத்தாவின் தெருவோரங்களில் பழுக்களைப் போல அழகிச் செத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் அன்னையின் இவ்வத்தில் 'அமைதியாக இறைவனடி சேர்கிறார்கள். இந்தியாவைக் கொள்ளையிடுவதில் பெரும் பங்கு வசிக்கும் பிரிட்டிஷ் பள்ளாட்டு நிறுவனம் 'இந்துஸ் தான் வீவர்'தான் இந்த இவ்வத்

பத்திரிகையாளர் தாரிக் அலி

திற்கான இடத்தைத் தனது 'அருட்கொடையாக' அளித்திருக்கிறது

நோயாளிகளைக் கவனிக்க ஒருவேளை போதிய பணம் இல்லையோ? அன்னை தெரசாவிடம் ஒரு ஆண்டில் புரளும் பணம் பல மூன்றாம் உலக நாடுகளின் வரவு செலவுத் திட்டத்தைவிட அதிகம் என்கிறார் ஹிட்சென்ஸ். அதைவைத்து மிகப் பிரம்மாண்டமான இலவச மருத்துவமனைகள் பல நடத்த முடியும். ஆனால் கிறித்தவ மதப்பிரச்சாரத்திற்காக 500 கான்வென்டுகளை 105 நாடுகளில் நடத்தி வருகிறார் தெரசா.

அன்னை தெரசாவின் இவ்வத்தைச் சுற்றிப்பார்க்க 1980-இல் தானே நேரில் சென்ற அனுபவத்தை விவரிக்கிறார் ஹிட்சென்ஸ். "சாவுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கும் நோயாளிகளின் மத்தியில் நான் தெரசாவுடன் நின்று கொண்டிருந்தேன். 'கருக்கலைப்பையும் கருத்தடைபையும் எதிர்த்து கல்கத்தாவில் நாங்கள் நடத்தும் போராட்டத்தைத்தான் நீங்கள் இப்போது பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்' என்றாராம் தெரசா. என்ன வக்கிரம்!

"கருவில் வளரும் குழந்தையின் மீது எனக்கும் இரக்கம் இல்லாமலில்லை - அது வேறு; தன்னை கன்னியென்று கூறிக் கொள்ளும் இந்த அம்மாள் கொண்டிருக்கும் இரக்கம் வேறு. தெரசா கொண்டிருக்கும் இரக்கத்தின் பின்னணியில் இருப்பது அரசியல். கருத்தடை, கருச்சிதைவு மற்றும் பெண்ணுரிமை ஆகியவற்றுக்கு எதிராக கத்தோலிக்க மதபீடம் கொண்டிருக்கும் பிற்போக்குத்தனமான நிலைப்பாடுகளை அமல்படுத்துவதற்கு போப் நியமித்திருக்கும் அரசியல் பிரதிநிதிதான் தெரசா" என்று எடுகிறார் ஹிட்சென்ஸ்.

பாவமன்னிப்பு கேட்கிறார் போப்

கி.பி 2000 நெருங்குகிறது. கிறிஸ்து பிரபந்த இரண்டாயிராவது ஆண்டு நிறைவடைவதை முட்டிக்கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஒரு பரிபூரணக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் போப்.

மனித உரிமைகளை நசுக்கிய சர்வாதிகார அரசுகளுக்குத் துணை போனதற்காகவும், சகிப்புத் தன்மையில்லாமல் மத்தியில் போரம் 2000 ஆண்டுகளாக நடத்திய படுகொலைகளுக்காகவும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை பாவ மன்னிப்பு கேட்கப் போகிறதாம்.

மன்னிப்பு கேட்பதற்கு முன்னால் ஏன்என்ன பாவங்களைச் செய்தோம் என்று சொல்லுதுதானே. உள்மையான கிறிஸ்தவனின் நடைமுறை? பாவங்களின் பட்டியலை வெளியிட்டால் கிறிஸ்தவர்களே திரண்டு வந்து திருச்சபையைத் தகர்த்துவிடுவார்கள் என்று போப்புகளுக்கு தெரியும். அதனால்தான் அதைப் பற்றி மட்டும் மூச்சுவிட வில்லை.

கலிலியோவைக் கொன்றது முதல் இன்று நரகக் குழந்தைகளைப் பட்டினி போட்டுக் கொலை செய்வதுவரை - வாடிக்களின் குற்றங்கள் ஒன்றா இரண்டா? 12 ஆண்டுக்கு ஒருமுறை 'பாவத்தைக் கழுவ மகாமகம், போப் புத்திராவில்தான் - 2000 ஆண்டுக்குச் சேர்த்து ஒரே பாவமன்னிப்பில் முடித்துவிட்டார் அடுத்த கி.பி. 3000-த்தில் பார்க்குக் கொள்ளலாம்.

1988-இல் தெரசா இங்கிலாந்து வந்தபோது வீடற்ற மக்களின் பிரதிநிதியாகத் தான் தன்னை சித்தரித்துக் கொண்டார். ஆனால் கருச்சிதைவைத் தடுக்கும் மசோதாவுக்கு ஆதரவாக அவர் தாட்சரை சந்தித்துப் பேசினார். இது அரசியல் இவ்வாமல் வேறென்ன?

அவர் வாடிக்களுக்கு மட்டுமல்ல; மேற்கூலக ஏகாதிபத்தியங்களுக்கும், ராணுவ சர்வாதிகாரிகளுக்கும் கூட பிரதிநிதி தான்.

உலகின் மிகக் கொடூரமான சர்வாதிகாரியும், கொள்ளைக்காரனுமான லொலியரிடமிருந்து 1980-இல் தெரசா ஓர் விருதைப் பெற்றுக் கொண்டார். "தங்கள் நாட்டின் தலைவருடன் மிகவும் சகஜமாக ஏழைக் குடிமக்கள் கூட பழகுவதை உலகத்திலேயே நான் இங்குதான் பார்த்தேன். ஒரு அருமையான பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்டேன்" என்று லொலியரைப் பற்றி தெரசா புகழ்ந்த போது நிருபர்கள் அதிர்ச்சிய

டைந்தனர். தெரசாவின் நன்சான்றிதழைப் பெற்ற இந்த டுவாலியர்தான் அடுத்த சில ஆண்டுகளில் மக்களின் கோபத்தால் விரட்டப்பட்டு அடித்த கொள்ளையோடு பிரான்சில் தஞ்சம் புகுந்தான்.

தன்னுடைய கைகளால் சுதந்திரத்தின் பதக்கத்தை தெரசாவிற்கு அணிவித்தார் ரீகன். அதே கைகள்தான் மத்திய அமெரிக்க நாடுகளில் கூலிப்படைகளை ஏவிவிட்டு படுகொலைகளை நடத்தின என்பதை தெரசா அறியாமலில்லை.

பிரார்த்தனைக் கூட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்த கத்தோலிக்க ஆர்ச் பிஷ்பும், நான்கு கன்னிகா ஸ்திரீகளும் அமெரிக்கக் கூலிப் படைகளால் படுகொலை செய்யப்பட்ட சான்சால்வடாரூக்கு தெரசா சென்றார்; கொலைக் களமாக இருந்த கவுதமாலாவுக்குச் சென்றார். தான் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் அமைதி நிலவுவதாக அறிக்கை விட்டார்.

வாடிகளின் 'அயலுறவுக் கொள்கை' அவரை வெபனாளுக்கு அனுப்பியது - கத்தோலிக்க மதவெறி பயங்கரவாதிகளுக்கு ஆதரவாக. நிகராகுவாவுக்கு அனுப்பியது - தேசவிடுதலைப் போராட்டத்தை நகக்கிக் கொண்டிருந்த ராணுவ சர்வாதி காரத்துக்கு ஆதரவாக. சோவியத் யூனியனுக்கு (ஆர்மேனியா) அனுப்பியது - "சோசலிசத்தை" வீழ்த்த; திருச்சபையை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க.

வாடிகளின் தூதராக தெரசா உலகெங்கும் சென்றார். ஆனால் ஏழைகளின் தூதராகத் தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டார். "நாய் விற்ற காச குரைக்காது" என்பது அவரது கொள்கை. அமெரிக்க மக்களின் பணத்தை சேமிப்பு என்ற பெயரில் கோடிக்கணக்கில் கருட்டிக் கொண்டு, குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு இப்போது சிறையில் இருக்கும் கீட்டிங் என்பவரின் விமானத்தைத்தான் தெரசா பயன்படுத்தினார் - காரணம் கீட்டிங் ஒரு கத்தோலிக்க மதவெறியன்.

இந்தத் திரைப்படம் சுமத்தும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு அன்னை தெரசாவின் பதில் என்ன? "அவரது தர்ப்பு கருத்தை யும் கேட்பதற்காக நாங்கள் அவரை அணுகியபோது பேட்டிய எரிக்க மறுத்துவிட்டார்" என்கிறார் தாரிக் அலி.

என்ன பதில் சொல்ல முடியும்? தொழுநோயாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு - தொழுநோய் பிடித்த முதலாளித்துவ சமூகத்துக்கும் பாதுகாப்பு. ஏழைகளுக்கு ஆத்தும சுகம் - பணக்காரர்களுக்கு சரீர சுகம். மரண வியாபாரிகளிடம் நன்கொடை வலும் - மறுகன்னத்தைக் காட்டச் சொல்லி ஏழைகளுக்கு உபதேசம். திருடர்களிடம் வலுவித்த காசில் பறி கொடுத்தவர்களுக்கு நல்லொழுக்க போதனை!

ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆன்மீக ஒடுக்குமுறைப் படைப்பிரிவாகச் செயல்படும் திருச்சபை இந்தக் கேள்விகளுக்கு என்னுமே விடை சொல்ல முடியாது.

1984-இல் யூனியன் கார்பைடு நிறுவனத்தால் நடத்தப்பட்ட கோரப் படுகொலைக் காட்சி திரையில் நகர்கிறது.

இது பாவிசுளுக்கு இறைவன் வழங்கிய நியாயத்தீர்ப்பு அல்ல; அப்பாவி மக்களீது அமெரிக்கப் பன்னாட்டு நிறுவனம் நடத்திய தாக்குதல். நியாயம் கேட்டுப் போராடும் மக்களின் கோபக்குரல் திரையில் ஒலிக்கிறது.

கோபம் கொண்ட இந்த 'மந்தை'க்கு அன்னை தெரசா வழங்கும் அறிவுரை என்ன?

கருணை ததும்பும் கண்களுடன் திரையில் தோன்றும் தெரசா கூறுகிறார்: மன்னியுங்கள்... அவர்களை மன்னித்து விடுங்கள்.

மன்னிக்க முடியுமா - தெரசாவை?

— சூரியன்.

இலங்கையின் இப்போதைய சூழலை எடுத்தியம்பும் புதிய வரவு

மரணத்தின் நிழலில் நாவல்

"வயதானவர்க்கு மட்டுமே முதுமையில் ஏற்படும் மரணபயத்தை, பாசிசம் எல்லா வயதினர்க்கும் ஏற்படுத்தி விடுகிறது."

— நூலாசிரியர் செ. கணேசலிங்கன்

விலை: ரூ. 30

நூலினை அஞ்சலில் வேண்டுவோர் நூலின் விலையுடன் பதிவஞ்சல் கட்டணம் ரூ. 8-ம் சோத்து காசாணை (M.O) செய்யவும்.

கீழைக்காற்று

வெளியீட்டகம், விற்பனையகம்
10, ஒளியா சாகிப் தெரு,
எல்லீச சாலை, சென்னை - 600 002

ஆர்.எஸ்.எஸ். இந்து மதவெறிகெதிராக அகரகாணம் இசைத்த

மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம்

நாட்டை அந்நியனுக்கு விற்கும் காட் ஒப்பந்தத்திற்கெதிராக வெளியிட்டுள்ள புதிய பாடல் ஒலிப்பேழை

அடிமைச் சாசனம்

விலை: ரூ. 30 பதிவு அஞ்சல் செலவு: ரூ. 12

கிடைக்குமிடங்கள்

தமிழமணி	கீழைக்காற்று
உதயசூரியன் தேர் விடுதி	வெளியீட்டகம், விற்பனையகம்
காந்திபுரம்,	10, ஒளியா சாகிப் தெரு,
தின்கலநகர்	எல்லீச சாலை,
5-வது குறக்குத் தெரு, திருச்சி-18.	சென்னை - 600 002.

அப்பாவி எம்.ஜி.ஆர். ஜெயலலிதாவால் வீரமும் அறிவும் ஊட்டப்பட்டு அறியாசனத்தைக் கைப்பற்றுவது அடிமைப்பெண். அப்பாவி கார்த்திக், காதலி சுகன்யாவால் வீரனாக்கப்பட்டு சொந்தைக் கைப்பற்றுவது சின்ன ஜமீன். அப்பாவி ரஜினிகாந்த், காதலியால் உற்சாக மூட்டப்பட்டு மாபெரும் பாடகனாவது வீரா.

இந்த அப்பாவினரின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து அப்பாவித் தமிழர்களைக் காப்பாற்றுவது எப்படி என்று நாம் யோசிப்பதற்குள், அடுத்த அப்பாவி சத்யராஜ் தனது அத்தமைகள் தயவால் உள்துறை அமைச்சர் பதவியையே கைப்பற்றிவிட்டார்.

ஆசைநாயகியரின் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை கிடைக்காதா என்று வெதும்பிக் கொண்டிருக்கும் தமிழர்களிடம், அடுத்தது ஆசைநாயகரின் ஆட்சி தான் என்று அறிவிக்கிறது தாய்மாமன்.

திமிர் கொண்ட அத்தமைகளின் கொட்டத்தை அடக்கி வாகை சூடிய தாய்மாமன்கள் பல பேரைத் தமிழ்த் திரையுலகம் கண்டிக்கிறது. இருப்பினும் இவர்கலிங்கப்பட்டி தாய்மாமன் என்பதாலும், முற்றிலும் எதிர்பாராத அளவுக்குத் தனக்கு ஆதரவு தந்ததற்காக வை.கோ. - வி இயக்குனருக்கு நன்றி தெரிவித்து விட்டதாலும், பல ஊர்களில் தாய்மாமன் கட்-அவுட்டுக்கு அவரது தொண்டர்கள் மலர்மாலை மரியாதைகள் செய்து வருவதாலும் - இதை நாம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

பரம்பரைப் பணக்காரனான, நேர்மையான, குதுவாது தெரியாத, அப்பாவி யான கைநாட்டு தாய்மாமன் தன் அத்தை மகளைக் கட்டுவதற்குத் தகுதி பெறத் தெரிவு செய்த தொழில் - அரசியல், சட்டமன்ற உறுப்பினராகி மந்திரியாகி, முறைப் பெண்ணுக்கு மாலையிடுவதுடன் அவரது லட்சியம் நிறைவேறுகிறது.

கழுத்தில் கருப்புத் துண்டு, நடையணக் காட்சி, கதாநாயகரின் ஊர் கலிங்கப்பட்டி என்று தெரிவிக்கும் காவல் நிலையப் பெயர்ப்பலகை - என்ன சூசகமான 'அரசியல்' பிரச்சாரம்! எம்.ஜி.ஆருக்கு கறுப்பு சிவப்பில் சட்டை - பாண்டத்தை மாட்டிவிடுவதையே தைரியமான கொள்கைப் பிரகடனமாகக் கருதிப் பெருமை கொண்ட இயக்கத்தின் பரிமாண வளர்ச்சி, இப்போது சத்யராஜின் கழுத்தில் கிடக்கும் கறுப்புத் துண்டிலும், காவல் நிலைய பெயர்ப்பலகையிலும் தங்கள் கொள்கையைக் கண்டு விசிவடிக்கிறது.

தாய்மாமன்: வை.கோ-வின் கனவுலகம்

மணமுறிவு விழா, 'மனம் ஒன்றுபட்டால் தாலி தேவையில்லை' என்ற வசனம் மற்றும் பட்டையான கருப்புக்கரை போட்ட வேட்டி ஆகியவற்றின் மூலம் பெரியாரின் கொள்கையை பிரச்சாரம் செய்ததற்காக பெரியார் திடலில் சுயமரியாதை விருதையும் சத்யராஜ் பெறக்கூடும்.

சரியோ, தவறோ தனது அரசியல் கொள்கையைச் சொல்வதற்காக ஒரு திரைப்படம் எடுத்து அதை வெளியிடுவதற்காக தனிக்கைக் குழுவுடன் போராடினால் அந்தத் துணியைப் பாராட்டலாம். கொள்கை என்பதாக ஒன்று இருப்பது போன்று தொற்றமளித்த காலத்திலேயே அந்தத் துணிவு திராவிட இயக்கத்திற்கு இருந்ததில்லை. இப்போது பெருங்காய முயில்லை, பாண்டமுயில்லை;

'அரசியலில் நேர்மை, பொது வாழ்வில் தாய்மை' என்று சொட்டு நீலம் விளம்பரம் போலத் தனது கொள்கையைப் பிரகடனம் செய்யும் வை.கோ.வின் நிழலுருவமாக வரும் கதாநாயகனை, ஒரு முறையான அரசியல்வாதியாக அறிமுகப்படுத்தாமல் அரைக்கோமானியாக அறிமுகப்படுத்துவது ஏன்? கோமாஸிகள் மட்டுமே நேர்மையாக நடந்து கொள்ளக்

கூடும் என்று மக்கள் நம்புவார்கள் என்பதாலா?

வங்கி மோசடியில் சிக்கிய கதாநாயகன் உடனே தன் சொத்தை விற்று மக்களுக்கு கடனை அடைக்கிறார். பிறகு மக்களின் பேராசையையும், நன்றியின்மையையும் சாடுகிறார்; பதவியைத் தந்தை வழி மரபுரிமையாகக் கருதும் மூவேந்தர் பரம்பரையல்லவா திராவிட இயக்க பரம்பரை!

கதாநாயகன் பிழைக்கத் தெரியாதவன் என்று செல்வமாக சத்யராஜை கவுண்டமணி சாடும்போது 'வெளுத்த தெல்லாம் பால் என்று நம்பும் கலைஞரின் அப்பாவித்தனத்தை'ச் செல்வமாகக் கடிந்து கொள்ளும் தி.மு.க. மேடைப் பேச்சாளர்கள்தான் நினைவுக்கு வருகிறார்கள்.

ஒன்றிரண்டு பொதுத் தேர்தல்களில் தோல்வி கண்ட பிறகுதான் 'தமிழனுக்கு அறிவில்லை' என்ற வசனத்தை தி.மு.க. வினர் பேசத் தொடங்கினர், ஆனால் ஒரு இடைத்தேர்தல் தோல்வியைச் சந்தித்தவுடனேயே தமிழ் மக்களைச் சாடுகிறார் கலிங்கப்பட்டி ஜமீன்.

நடப்பிலுள்ள கிரிமினல் அரசியலை இந்தப் படம் தோலுரித்துக் காட்டுவதாகப் பெரிதும் சிலாக்கிக்கப்படுகிறது.

இதை 'அரசியல் படம்' என்று பல ஏடுகள் எழுதுகின்றன. தனது 'அபிமான' வருங்கால முதல்வருக்காக அட்டைப் படக் கட்டுரையே வெளியிட்டுவிட்டது தினமணி.

உண்மைதான். தன்னைப்பற்றியும், தமிழ் மக்களைப் பற்றியும் அரசியலைப் பற்றியும், வை.கோ. கொண்டிருக்கும் கருத்தையும், அவரது அரசியல் கனவையும் (ரூயட் காட்சி உட்பட) இயக்குனர் குருதனபால் தத்ருபமாகத்தான் படம் பிடித்திருக்கிறார்.

ஒலிப்பதிவு கூட வை.கோ.வின் மேடைப் பேச்சை நினைவுபடுத்துகிறது - ஒரே இரைச்சல். தீப்பொறி, வெற்றி கொண்டான் வகையறாவுக்குக் கூடும் கூட்டம் அரசியல் உணர்வு கொண்ட கூட்டம் என்றால், இந்தப் படத்துக்கு வரும் கூட்டமும் அரசியல் விழிப்புணர்வு கொண்ட தமிழர் கூட்டம்தான்.

தாய்மாமன் வெற்றியால் கொஞ்சம் கலங்கிப் போயிருக்கும் தி.மு.க.வினருக்கு ஒரு ஆலோசனை. தீப்பொறியைக் கதை வசனம் எழுதச் சொல்லி கவுண்ட

மணியைக் கதாநாயகனாகப் போட்டு ஒரு போட்டிப்படம் எடுத்தால் அது தாய்மாமனை முறியடிக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

— பாலன்

ஆசைநாயகிகளின் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை கிடைக்காதா என்று வெதும்பிக் கொண்டிருக்கும் தமிழர்களிடம், அடுத்தது ஆசை நாயகரின் ஆட்சிதான் என்று அறிவிக்கிறது தாய்மாமன்.

“நேதவேந்து புள்ள காலோட கையோட போறான்; தொவண்டு, தொவண்டு வழுவறாந்ங்கிறேன். நீ பாட்டுக்குப் போறியே!” ரெங்கம்மாள் ஆத்திரப்பட்டாள்.

“தே. பொழுதன்னைக்கும் போயி லோல்பட்டு வந்தாதான் பாஞ்சிருவானாலும் கெடைக்கும். ஒரு நாள் பொழப்பு ஒடும். நானும் ஆடல் கெடந்தா என்னாவும். உன்னதான் பெரியாசுபத்திரி போயிட்டு வான்னேன்வ?”

“ஊக்கும், பெரியாசுபத்திரியிலே அப்படியேதான் கவனிக்குறான். ஊசியப் போட்டு, தண்ணி மருந்து கொடுத்தான். புள்ளைக்கு எங்க வலத்தால் நின்னுச்சு?!”

“இங்காரு சரக்கு போட்டுட்டு வந்துட்டேன். இனிம விழு போட முடியாது.’ ஆறுமுகம் குழப்பத்தோடு யோசித்தான். ஒரு நூற்று ஐம்பது ரூபாய்க்கு ஐஸ்லை எடுத்துக் கொண்டு தெருவுக்குத் தெரு சைக்கிளில் சுழன்று பெட்டியைக் கொண்டு வந்து இறக்கினால்தான் நாளைக்கு இருபது ரூபாயாவது கிடைக்கும். யோசித்து முடிவுக்கு வந்தவனாய்,

“நம்ப யாகூப் பாய்கிட்டதான் தூக்கிட்டுப் போயேன்.”

“ராதிரி அவர்கிட்டதான் புள்ளைய தூக்கிட்டுப் போனேன். ரெண்டு தரம் மருந்து குடுத்தாரு. நிக்கலியே!”

“இன்னேரு தரம் போயி பாரு. சரியாவுலேன்னா சாங்காலம் வந்து பெரவேட்டு டாக்டருகிட்ட போவலாம்!”

அதற்கு மேல் அவன் நியாயத்தை மறுத்துப் பேச ரெங்கம்மாளுக்கு மன

நடந்தான்.

“என்ன, பாய் இன்னும் தூங்குறாரா?!”

ரியாஸ் ஷகிலாவிடம் கேட்டுக் கொண்டே வந்தான்.

“வா. ரியாசு. பாய் கொல்லபக்கம் போயிருக்காரு. நீ ஒக்காரு விடிஞ்சு கையோட வந்துட்ட இன்னைக்கு.” ஆச்சரியத்தோடு விசாரித்தான்.

“இன்னைக்கு பண்டிகை இல்லையா? சீக்கிரம் கடை தொறந்தா கூட ஒரு ஆடு வெட்டலாம்வ”

யாகூப் கசாப்புக் கடை திறந்த போது வேலைக்கேட்டு அங்கு வந்தவன் இந்த ரியாஸ். உளுந்தூர்பேட்டை பக்கம் முகமதியர் பட்டணம் தான் சொந்த ஊர். ஆலூரில் ரகீம்பாய் வீட்டுக்குத் தெரிந்தவர் மூலம் பண்ணை வேலைக்காக வந்தான். அது பிடிக்காமல் யாகூப் பாயிடம் அடைக்கலம் ஆனான். அன்றிலிருந்து யாகூப்பாய்க்கு நம்பகமான வேலையாள் உறவுக்காரன் எல்லாமும் ஆனான் அவன்.

பல் துலக்கிவிட்டு தோளில் கிடந்த ஈரிழைத் துண்டால் முகத்தை ஒத்தி எடுத்தபடி வந்தார் யாகூப். ரியாசை வரவேற்றார். “வா அத்தா, உட ருடிச்சிட்டு போவலாம், என்ன!”

“நேரம் வளத்தாம பொறப்படுபாய். பண்டிகை நேரம் வேற, நீங்க கடைல இருந்தா, நான் வாடிக்கைகாரங்களுக்கு கறி போட்டுட்டு வந்துடுவேன். நீங்க வேற மசம்சன்னு கெளம்ப மாட்டீங்கனே” தொடையைத் தட்டிக் கொண்டே

யாகூப் குல்லாவைக் கழட்டி முன் தலையை உருவியபடி யோசித்தவராய் “அப்படியா? உள்ளாற வந்து ஒக்காரும்மா. பாக்கலாம்” என்றார். புறப்படும் நேரத்தில் ஆள் வந்ததில் ரியாசுக்கு எரிச்சல். யாகூப்புடன் பேச முடியாதவனாய், அவர் மனைவி ஷகிலாவிடம் முறையிட்டான். “பாருங்க பாய்க்கு வெவரணையே இல்ல. பண்டிகையும் அதுவுமா காலையே போய் கடையத் தொறந்தமா பொழப்ப பாத்தோமானனு இல்லாம, இவருக்கு எதுக்கு ஊரு வயித்தியம்” யாகூப் வருவதைக் கண்டு பேச்சைப் பாதியிலேயே நிறுத்திக் கொண்டான்.

யாகூப் சூழ்நிலையை அறிந்தவராய் “ஏ, அத்தா நீ போய் ஒரு ஆட்ட வெட்டி வாடிக்கைகாரங்களுக்கு கறி போடு, நான் கொஞ்சம் நேரத்தள்ளி வந்து கடையை திறக்கிறேன். மேக் கொண்டு வந்து பேசிக்கலாம்.”

“ஒங்களை மாத்தவே முடியாது பாய்,” சலித்துக் கொண்டான் ரியாஸ்.

“அத்தா யோசிக்க பாரு. ஆடு அறுக்கறது நம்ப தொழிலு. இன்னைக்கு நடடம் ஆனா நாளைக்கு சம்பாதிக்கலாம். கொழந்த உசிரு பாலம்ப்பா. வயித்தியம் தெரிஞ்சும் நாம காப்பாத்து வேன்னா அல்லா மன்னிக்கவே மாட்டார் புரியுதா?”

“என்னவோ போங்க.” மனிதாபிமானத்துக்கும், மிருகாபிமானத்துக்கும் வேறுபாடு விளங்காதவனாய் ரியாஸ் அலுத்துக் கொண்டு போனான்.

ரெங்கம்மாளை ஆறுதலுடன் பார்த்தார் யாகூப். “ஒண்ணும் பயப்படாத. புள்ளைக்கு மப்பு வேற சால்தியா இருக்கு. அதான் வலத்து பொருமலோட போவது. மருந்து தர்றேன். தயிர்ல கலந்து முணு வேள கொடு.”

“ஷகிலா, யாகூப் கூப்பிட்டவுடனேயே குறிப்பறிந்தவனாய் “தோ செய்யறேன்” என்று மாதுளம் பழத் தோலை அம்மியில் கிடத்தி அரைத்தான்.

“குழந்தைக்கு குடு பண்ண தண்ணி குடு, இப்ப தாற மருந்துக்கும் நிக்க வேன்னா, இவந்தம் இலையை பறிச்சி முள்ள எடுத்துட்டு அதோட சீரகம், வெந்தயம் சேர்த்து அரைச்சி, ரவ, ரவ குடு. சரியாய் போயிடும். தகிரியமா இரு. வைத்தியத்துடன் அவரின் பேச்சில் ஆறு தலடைந்தான் அவள்.

“இந்தாங்க”, ஷகிலா மருந்தை பாட்டிலில் ஊற்றிக் கொடுத்தாள்.

“இந்தாம்மா” யாகூப் ரெங்கம்மாள் டம் மருந்தைக் கொடுத்து முறைகளைச் சொன்னார்.

“பணங்க” தயக்கத்துடன் கேட்டான்.

“வேணாம், வேணாம் இது என்ன ஆசுபத்திரியா காசு வாங்க? எங்க

கசாப்புக் கட்டடைகள்

சில்லை. “குண்டாள்வ பழையது இருக்கு. தின்னுட்டு போ. நான் புள்ளைய பாய்கிட்ட காட்டிட்டு வாரேன்”

‘பொறந்ததுவேந்து நோவு, நோவுன்னு புள்ளைக்கு தாங்கக்கூட சீவன் இல்ல, மகமாயி நீதான் காவந்து பண்ணணும்’

மகளை ஏக்கம் கவந்த வாஞ்சையுடன் பார்த்துப் புலம்பினாள் ரெங்கம்மாள்.

வயசுக்குரிய உடல் வளர்ச்சியும் இல்லாமல், சுருங்கி, சூம்பிப் போயிருந்தது குழந்தை. சுவாசிப்பதற்கு அடையாளமாய் சோகை வயிறு மட்டும் ஏறி, இறங்கி அசைந்து கொண்டிருந்தது. கசக்கிப் போட்ட பழந்துணியைப் போல கிடந்த குழந்தையைப் பக்குவமாய் தூக்கி நெஞ்சில் அணைத்தபடி பாய் வீட்டுக்கு

யாகூப்பிடம் உரிமையோடு பேசினான் அவன்.

“சரி, சரி, அத்தா சொன்னா சரி தான். உத் தண்ணிய மட்டும் ஏறக்கிட்டு போவலாம்,” புள்ளைகையுடன் மறு மொழிந்தார் யாகூப்.

“பாய் அம்மா பாயம்மா”

வாசல்பக்கம் குரல் கேட்டு ரியாஸ் எட்டிப் பார்த்தான்.

“யாரு, என்ன வேணும்?” ரியாவின் அதட்டலான குரலை இடைமறித்து யாகூப் பாயே எழுந்து சென்று விசாரித்தார்: “ஓ நீயா? வாம்மா புள்ளைக்கு தேவலாமா?!”

“இன்னும் சரியாவுல பாய். அதான் தூக்கிட்டு வந்தேன்,” ரெங்கம்மாள் எதிர்பார்ப்புடன் பார்த்தாள்.

வாப்பா காலத்துலேந்து இது கடமை, அல்லா கொடுத்த அறிவு, நீ பத்திரமா போயிட்டு வா''

''நல்லாயிருப்பீங்கம்மா'' பாய்க்கும் ஷகிலாவுக்கும் மனம் நெகிழ்ந்து நன்றி சொல்லிப் புறப்பட்டாள் ரெங்கம்மாள்.

''ஷகிலா, அந்த கட சாவிய எடு, போயாரேன்''

''போங்க பாய் எவ்ளோ நேரம் கழிச்சி வர்றீங்க, ரெண்டு ஆட்டையும் போட்டு தந்துட்டேன். சீக்கிரம் வந்து ருந்தா இன்னொரு ஆடு போயி ஒட்டி யாந்திருக்கலாம்'', யாகூப்பை பார்த்தவு டனேயே குறைபட்டுக் கொண்டாள் ரியாஸ். கைவியில் சுருட்டி வைத்திருந்த பணத்தை ஒப்படைத்தாள்.

''கெடக்கட்டும் வுடு அத்தா. அதான் ரெண்டாடு கறி போட்டில்ல. போட்ட வரைக்கும் போதும். கை, கால கழுவிட்டு வா, பட்டில்வரம் வரைக்கும் போய் ரெண்டு ஆட்ட ஒட்டிகிட்டு வர ணும்.''

''யாரு அப்துல்லா வீட்டுக்கா?''

''இல்ல நம்ப மாந்தோப்பு சுப்புர மணி இல்ல, அவங்கிட்ட ரெண்டு ஆடு இருக்குதுண்ணான். பாத்து நல்லா இருந்தா ஒட்டிட்டு வந்துடலாம். நீ புறப் படு. நான் கத்திய கழுவி வக்கிறேன்.''

''அட குருக்களய்யா. எங்க வெய்யல்ல கெளம்பிட்டீங்க.''' கறிக்கடையை திரும்பிப்பார்க்க மனமில்லாதவராய் ஒட்டடும், நடையுமாய் இருந்த குருக்களை விசாரித்தார் யாகூப்.

''என்ன பாய் சாயிக்கு ஒரு கிலோ கட்டட்டா?'' குருக்கள் அய்யர் நெற்றிப் பட்டை வில்லாய் வளைய ஒருமுறை முறைத்தார்.

''வாய மூடுறா. தோவ உரிச்சிடு வேன். வயச மரியாதை இல்லாம கின் டல் பண்ணிக்கிட்டு'' ரியாசைக் கண்டித் தார் யாகூப்.

''நீங்க கோவிச்சக்காத்தீங்க ஐயிரே, வேர்க்க, வேர்க்க அவசரமா போறீங்க கன்னு தான் கேட்டேன். பக்கத்துல யாரு தம்பி?''

''இவனா நம்ப மேலத்தெரு பிள்ளை இல்ல, அவர் பையன் சம்பத். இவா டவுன்ல வீடு வாங்கியிருக்கா, நாளைக்கு கிரகப்பிரவேசம், சாமான்கள் வாங்க போயிண்டிருக்கேன் வரட்டு மா?''

அவசரமாய் பேச்சை முடித்து புறப் பட்ட குருக்கள் யோசனை வந்தவராய், ''அப்புறம் ஆத்துல தேங்காய் பறிக்க ணும். நம்ப ரியாஸ் தான் மரம் ஏறு வானோ இல்லியோ அனுப்புறியா? சிர மமா இருந்தா விட்டுருங்கோ,''' குருக்கள்

பீடிகையோடு முடித்தார்.

''நீங்க போங்க அய்யிரே சாங்கா லம் அனுப்பி வக்கிறேன்,''' உறுதி தந்து அய்யரை அனுப்பி வைத்தார் யாகூப்.

''கிரகச்சாரம், இதுக்குத் தான் ரோட்டை சுத்திண்டு போய் பஸ் ஏர்ந்து. குறுக்கு வழி போலாமனா இவன் கசாப் புக் கடைல முழிக்கம் போக முடியாது. கரும்பம். இரத்தக் கவுலுடிக்றது. எப்படித் தான் திங்கறானோ?'' நீங்கன்லாம் காரக்கட்டு வெள்ளமுரசாச்சே திங்கமாட் டேளே. நீ எப்பிடா சம்பத்?''

''இல்லை'' என்பதுபோல தலைய சைத்தான்.

''பட்டணத்தில எங்களவாளே நாய் கறியும், பேய்கறியும் சாப்பர்றா. காலம் கெட்டுடுத்து. இந்த யாகூப் இருக்கானே ஒரு நாளைக்கு ரெண்டு ஆடாவது அறுக் கறான். அது துடிக்கச்சே எப்படித்தான் இரக்கமே இல்லாம மனசை கல்லாக் கிண்டு இருக்கானோ, என்ன பொழப்பு போ. உயிரைக் கொல்றது.''' ஆட்டுக்காக வும், உயிரின் வேதனை பற்றியும் அவர் பரிதாபத்துடன் கொட்டிய வார்த்தைகள் குருக்களின் மேல் மதிப்பூட்டியது சம்பத் துக்கு.

''நல்ல ஊருடா இது டவுன் பஸ் மணிக்கு ஒண்ணுதான் வரது. முன்னப் போல ரூட் வண்டியும்நிக்க மாட்டேங்கற து'' குருக்கள் இருப்புக் கொள்ளாமல் தவித்தார்.

யாகூப்பும், ரியாசும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

''என்ன குருக்களய்யா எட்டாம் நெம்பர் இன்னும் வரவியா?''

''ஊம், ஊம்'' குருக்கள் ஒப்புக்கு தலையாட்டிவிட்டு ''சனியன்கள் கூட கூட வந்து ஒட்டுறதுகள்'' என மனதுக்குள் புகைந்தார். பல்லுக்காக காத்திருக்கும் கூட்டம் அதிகமானது. எதிரே தெருவில்

ருந்து ரோட்டைப் பார்த்து வேகமாய் சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்தான் சிறுவன் ஒருவன். மெயின் ரோட்டைக் கவனிக்காமல் அவன் வருவதைப் பார்த்த யாகூப் ''டேய் நின்னு வாடா, மெதுவா வாடா'' என எச்சரித்தும் பலனில்லாமல் போனது. மெயின் ரோட்டில் வந்து அம் பாசிடரின் வலது முனை சைக்கிளில் மோத சைக்கிளோடு பையனை தூர எறிந்தது.

''அய்யோ, அம்மா'', கோரமான குரல் மெல்ல மெல்ல இறங்கி ஒலித்தது.

''யா அல்லா பாலிப்பய இப்புடி வந்து விழுந்துட்டானே. இரத்தமா கொட்டுதுப்பா. ரியாக வா, வா!''

இரத்த திட்டுக்களில் புரண்டு தவித்த பையனை நோக்கி யாகூப்பும், ரியாசும் ஓடினார்கள்.

''பகவானே, நல்ல காரியத்துக்கு போறச்ச நேக்கு இதெல்லாம் ஏன் கன்ல காட்டற'' குருக்கள் பகவானைக் குறை பட்டு புலம்பினார்.

''வாங்க போயி என்னான்னு பார்க்கலாம்'', சம்பத் குருக்களை கூப்பிட்டான்.

''சம்பத் நோக்கு என்ன பைத்தியமா? வண்டி வர்றது வா, வா, நாம போகலாம். எல்லாம் அவா பாத்துக்கு வா''

''ஆட்டு இரத்தத்தையே பார்த்து சகிக்காத அய்யரா இப்படி இரக்கமின்றி பேசுவது'' சம்பத் ஆச்சரியத்தில் உறைந்து போனான்.

''தோ பாரு வண்டி வந்துடுத்து. நானாவது முன்ன போறேன். நீ சீக்கிரம் அடுத்த வண்டியிலயாவது வா'' சம்பத் தின் பதிலை எதிர்பார்க்காமல் குருக்கள் முண்டியடித்து பஸ்ஸில் ஏறினார்.

மனித இரத்தத்தை மதிக்கத் தெரிந்த யாகூப்பின் கைகளுக்கு முன், குருக்களின் மனது மரத்துப் போன கசாப்புக் கட்டையாய் காட்சியளித்தது அவனுக்கு.

☆ துரை.சண்முகம்

உருது எதிர்ப்புக் கலவரம்: இந்துத்துவ சதியின் வரலாறு

மேடையில் கஜல் உருதுப்பாடகன் அற்புதக் கற்பனைகளை உருட்டுகிறான். கேட்போர் மெய்மறக்கிறார்கள். குடியரசுத் தலைவர் பாராளுமன்றத்தில் உருதுச் செய்யுளை விளக்கி தத்துவம் பேசுகிறார்.

— உருதுவுக்கு இவ்வளவு மதிப்பா?

கர்நாடகத்தில் பெங்களூர் தொலைக்காட்சியில் ஒரு பத்து நிமிடங்களுக்கு உருதுச் செய்தி ஒளிபரப்புவுதற்கு எதிராக கலவரம் வெடித்தது. உருது என்றால் முசுலீம்-முசுலீமக்கொல் என்று இந்துமதவெறியர்கள் வெறியாட்டம் போட்டார்கள். அப்பாவி முசுலீம்கள் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டுச் சாக்கடையில் எறியப்பட்டார்கள்.

— உருது மீது இவ்வளவு எரிச்சலா, கோபமா, அவமதிப்பா?

மதிப்பும் அவமதிப்பும் ஒன்றுசேரச் சுமத்தப்படும் உருதுவுக்கு இன்று நெருக்கடி, உருது அழிக்கப்படுகின்ற நெருக்கடி. கடந்த ஐம்பதாண்டுகளில் பலமுறை 'உருது செத்துவிட்டது' என்று அதன் சாவைக் காண ஆசைப்பட்ட வக்கிரர்கள் அறிவிப்புச் செய்து பார்த்துவிட்டன. மக்களின் நாவில் இன்னமும் உருது வாழ்கிறது.

உருது மொழியை ஊக்குவிக்கக் கோரி ஊர்வலம்

அரசின் புறக்கணிப்பால், இந்து மத வெறியர்களின் திட்டமிட்ட தாக்குதலால் உருது அழிக்கப்பட்டு வருகிறது; பல மாநிலங்களில் விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள், வணிகர்கள் மத்தியில் வழக்கில் இருப்பதால் இன்றும் மூச்சுப்பிடித்து உருது காப்பாற்றப்படுகிறது; அதுவும் இல்லையென்றால், வக்கிரங்களின் மன விரூபம்போல் என்றோ உருது செத்துப் போயிருக்கும்.

விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் உருது எதிர்காலத்தில் நன்றாக வளர்க்கப்படுமென்றதான் எல்லோரும் நம்பினார்கள். உருதும் இந்தியும் கலந்து உருவான இந்துத்துவானியே ஆட்சிமொழியாக வேண்டும் என்று கூட பேசிக் கொண்டார்கள். 47-க்குப்பின்னால் இந்திவெறியர்கள் தான் வென்றார்கள்.

மொழிவழி மாநிலங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. ஆனால் உருதுமொழிக்கு ஒரு மாநிலமில்லை. கல்விக்கொள்கை விவாதிக்கப்பட்டது. உருது அப்போதே ஒதுக்கப்பட்டது. பாகிஸ்தானில் அரசு ஆட்சி மொழியாக உருது அறிவிக்கப்பட்டபின் இங்கே உருது துரோகிகளின் மொழியாக வருணிக்கப்பட்டது; வருணித்த ஆர். எஸ். எஸ் வெறியுரைகள் "உருது முசுலீம்களின் சிறப்பு மொழி." என்ற கருத்தை

முன்னேதள்ளி உருதுவைத் தனிமைப்படுத்த திட்டம் தீட்டினார்கள். ஆனால் அன்று இந்தியாவில் உருது ஒரு மத்தவரின் மொழியாக மட்டும் இருக்கவில்லை. பிறகுதான் அப்படி ஆக்கப்பட்டுவிட்டது - முசுலீம்களால் அவ்வ, 'இந்து' வெறியர்களாலும், அரசினாலும்.

உருதுவை 'இந்து'க்களும் பேசினார்கள்; உருதுவில் 'இந்து'க்களும் இலக்கியம் படைத்தார்கள். 47-க்குப்பின்னால் உருது வாழவேண்டுமானால் "தேசிய நீரோட்டத்தில் கலக்கவேண்டும்" என்றே கட்டளை பிறந்தது. "உருது தேவநாகரி வடிவத்தை ஏற்கவேண்டும்; உருதுக்களை உள்ள ஒலி அமைப்பின் கறார்த்தன்மை தளர்த்தப்படவேண்டும். உருதுவில் உள்ள பெர்சியச் சொற்கள்களையப்படவேண்டும்."

பார்ப்பனியச் சுத்திகரிப்பு நடந்த பிறகு உருது உருதுவாக இருக்குமா? திராவிடமொழிக் குடும்பத்தில் தமிழ் தவிர மற்ற மொழிகள் சமஸ்கிருதமயமாக்கப்பட்டது இப்படித்தானே?

பெர்சிய மொழிக்கலப்பு விவகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் - மொழி வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் சொல்கிறார்கள், பெர்சியக் கலப்பு இல்லாத வட இந்திய மொழிகளே இல்லை. பிறகு பாஷா, கடிபோலி, மராத்தி போன்றவை எல்லாம் ஒருங்கிணைந்து உருவான உருது பெர்சிய இலக்கணத்தை ஏற்றுக் கொண்டபின்னாலும் இந்திய மொழிகளின் அடையாளங்களை அப்படியே வைத்துக் கொண்டது. எனவே, உருதுவைத் தூற்றுவது அவதூறே.

பிகச்சிறந்த உருது இலக்கிய வாதிகளான தயாசங்கர், லல்லுவால், ராஜா சிவசங்கர் பிரசாத், கிஷன் சந்தர் போன்றோர் இந்துக்குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களே. அகில இந்திய உருது வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைவர் ஜகன்னாத் ஆசாத் ஒரு 'இந்து'வே. உருது பொதுமக்களின் மொழி என்பதற்கு இப்படிப் பல சான்றுகள் உண்டு.

உருது மீது வீசப்பட்ட அவதூறுகளுக்குக் காரணம் அதிகார மாற்றத்துக்குப் பின்னால் அரசின் உச்சமட்டத்திலிருந்து வாழ்வின் பல தளங்களிலும் ஊடுருவி விட்ட இந்துமத வெறியே.

மும்மொழித் திட்டத்தை அமல்படுத்தச் சொன்னபோது, வடஇந்திய மாநில முதலமைச்சர்கள் தங்கள் விருப்பம்போல விளக்கம் சொல்லி உருதுவை அழக்கினார்கள். எட்டாவது அட்டவணையில் ஊக்கப்படுத்த வேண்டிய நவீன மொழியாக செத்துப்போன தேவபாடையான சமஸ்கிருதத்தை முன் வைத்தார்கள்; ஆனால் இன்னமும் உயிரும் உடலுமாக வழக்கிலிருந்த உருதுவைத் தள்ளி வைத்தார்கள்.

இந்தி ஆட்சிமொழியாக ஆக்கப்

பட்டபிறகு, இந்தியாவில் பல தேசிய இன மொழிகளுக்கு உரிமைகள், தகுதிகள் மறுக்கப்பட்டன. முக்கியமாக, உருது நசுக்கப்பட்டது. தாய்மொழிக் கல்வி அழிக்கப்பட்டது;

இந்தி தவிர அதனுடன் உருது போன்ற பிறமொழிகள் வழங்கி வந்த பகுதிகள் கூட 'இந்தி வழங்கும் பகுதி' என்று அறிவிக்கப்பட்டது; உருது பேசும் மக்களின் தாய்மொழிகூட இந்தி என்று புள்ளிக் கணக்கு எடுக்கப்பட்டது; 1981 புள்ளி விவரக் கணக்கில் பல உருது எழுத்தாளர்களின் தாய்மொழி 'இந்தி' என்றே எடுக்கப்பட்டது; கோபம் கொண்ட பல உருது எழுத்தாளர்கள் வழக்கு மன்றங்களுக்குக் கூடச் சென்றார்கள்.

வட இந்தியாவில் சில மாநிலங்களில் உருதுக் கல்வியின் நிலைமையைப் பரிசீலித்தால் நிலைமை வெட்டவெளிச்சமாகத் தெரிந்துவிடும். உத்தரப்பிரதேசத்தில் உருதுப் பள்ளிகள் வெகு சிலவே; அங்கும் அறிவியல், கணக்குப்பாடங்கள் இந்தி மற்றும் ஆங்கிலம் வழியாகவே சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அலிகார் முஸ்லீம் பல்கலைக்கழகம் தவிர கல்வாரிப் படிப்புவரை உருதுவில் கற்றுத்தரக் கூடிய வேறு முழுமையான பள்ளிகள் இல்லை.

47-க்குப் பின் பிறந்தவர்களுக்கு உருதுவே தெரியாது என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு தலைகீழ் நிலைமை உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது. ஒட்டு அரசியல் பேரத்துக்காக பகுருணா திட்டத்தின் கீழ், அறிவும் பயிற்சியும், திறமையுமற்ற முகலீம் ஆசிரியர்கள் உருது ஆசிரியர்களைக்கட்பட்டார்கள். காங்கிரசுக்கும் சரி, இந்த ஆசிரியர்களுக்கும் சரி, உருதுப் பள்ளி பிழைப்புலாத் தான்.

மேற்குவங்கத்தில் போதிய பள்ளிகள் இல்லை. சிறுபான்மை மதத்தினர் எண்ணிக்கையை வைத்துப் பள்ளிகள் வைக்கப்பட்டது; கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் வேறு சிலர் பங்கிட்டுக் கொண்டது போக மீதமே உருதுப் பள்ளிகளுக்குக் கிடைத்தன. பீகாரில் ஏழை முசுலீம்கள் மதப்பற்றோடு உருதுக்கல்வியைக் கற்பதால் உருதுவழிக் கல்வி தொடருகிறது. இருப்பினும் அதை நிர்வாகம் செய்யும் ஊழல் மலிந்த 'பீகார் மதராசா கல்விக் கழகமே' உருதுமொழி வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தடை.

ஆக, விதிவிலக்காக மகாராட்டிரம் தவிர மற்ற மாநிலங்களில் உருதுப் பள்ளிகள் குறைவு; போதிய அளவு ஆசிரியப் பயிற்சிப் பள்ளிகள், ஆசிரியர்கள் இல்லை; புத்தகங்கள் அறவே இல்லை. ஆந்திரத்தில் இசுவாம் மதம் சார்ந்த படிப்பாகவே உருதுக் கல்வி இருக்கிறது. எனவே, கூட்டிக் கழித்து முசுலீம்களின் மொழியாகவே உருது ஒதுக்கப்பட்டு

வருகிறது. மற்ற தரப்பினர் குறிப்பாக வட இந்தியாவில் பேச்சு மொழியாக மட்டும் உருதுவைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இதற்கு முழுப் பொறுப்பும் அரசையே சாரும். குறிப்பாக ஒட்டுக்கட்சிகள் அதிலும் சிறப்பாக, காங்கிரசே முதல் குற்றவாளி. உருதுவை வளர்க்கின்ற திட்டத்தைக் கூட முசுலீம் ஒட்டுப் பெறுவதற்காகவே காங்கிரசு பயன்படுத்துகிறது. பெங்களூர் உருதுச் செய்தி தகராறும், 89-இல் உ.பி-யில் செய்யப்பட்ட உருது ஆட்சிமொழி அறிவிப்பும் அதை ஒட்டிய கவரமும் காங்கிரசால் விளைந்த

தங்கள் மனம்போன போக்கில் விளக்கம் கொடுத்து உருதுவைப் பின்னுக்கு தள்ளி விட்டார்கள். இதிலும் காங்கிரசு முதல் மைச்சர்களே முதல் குற்றவாளிகள்.

அரசைப் பொறுத்தவரை நவீன இந்திய மொழியாக சமஸ்கிருதத்தை முன் தள்ளி வைக்கின்ற அளவு உருதுவைக் கவனிக்கவிலை. பல்கலைக்கழக மானியத்தை அறிவித்து சமஸ்கிருத வளர்ச்சிக்கு அரசு 50 கோடி கொட்டியுள்ளது. இயல்பாகவே உருதுவை வளர்க்கும் முழுப்பொறுப்பும் முசுலீம் மக்களின் தோள்களிலேயே விழுந்துவிட்டது. ஆந்திரத்தில் மதரசாக்களும், பீகாரில் மதரசாக்களும், மகாராட்டிரத்தில் முசுலீம் தனியார் தன்னார்வக் குழுக்களும் உருது வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது.

அப்படி உருது கற்கின்றவர்களும் ஏழை அடித்தட்டு மக்களாகவே இருக்கிறார்கள். எனவே, வசதிகளே இல்லாமல் கல்வி பயில்வதால் ஆங்கிலம், பிராந்திய மொழி பேசுபவரை விட இவர்கள் பின் தங்கியே இருக்கிறார்கள். முசுலீம்களிலேயே இரளவு முன்னேறியவர்கள் 'உருது சோறு போடாது' என்று சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்; அவர்கள் இந்திக்குத் தாவிவிட்டார்கள்.

நாடு முழுவதும் அரசின் புதிய கல்விக் கொள்கை காரணமாக ஆங்கிலக் கல்விப் பள்ளிகள் - அதாவது, தனியார் பள்ளிக் கூடங்கள், சந்தைகள் - திறக்கப்பட்டபின் தாய்மொழியும் (பிராந்திய மொழிகளும்) அடிப்பட்டு விட்டது; உருது அநேகமாக அருகி அழியும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டது.

உருதுவும், உருதுவால் தோன்றிய இந்துஸ்தானியும், இந்தி சினிமாவில் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஒருகாலத்தில் பண்பாட்டின் கூறாக உயர்ந்து நின்ற உருது இன்று ஏதோ தொற்றிக் கொண்டு நிற்கிறது. அதுவாழ வேண்டுமானால் ஜனநாயக நெறிமுறை நாட்டில் தேவை. உருதுமொழி மக்கள் மொழியாக - முசுலீம்களின் மொழியாக அல்ல - மதிக்கப்பட வேண்டும். அந்த மொழிவளர்ச்சிக்கு அரசு கூடுதல் பொறுப்பேற்கவேண்டும்; பல தேசிய இனங்களில் கவந்து வாழும் உருது மொழி பேசுபவர்க்கு அம்மொழி வளர்ச்சிக்குச் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தி உதவ வேண்டும்; இந்தித் தினிப்பு முற்றிலுமாக நீக்கப்படவேண்டும்.

இந்தியா முழுக்க 10 சதவீதம் பேர் உருது மொழி பேசுகிறார்கள் என்று ஒரு புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. அவர்களின் எல்லா ஜனநாயக உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

● த.செ.

திசை திருப்பப்படும் கோபம்!

உருது மொழி ஒலிப்பரப்புக்கு எதிராக பெங்களூரில் நடைபெற்று கலவரத்தில் சுமார் 30 பேர் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். இந்து மதவெறிக் குண்டர்களால் இக்கலவரம் திட்டமிட்டே தூண்டப்பட்டது என்றாலும், கண்ட இனவெறியர்களின் ஆதரவும் இதற்கு ருந்தது.

மற்ற இந்தியப் பெருநகரங்களை ஒப்பிடும்போது பெங்களூர் நகரமே 'பணக்காரர்களின் நகரம்' என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு தகு முதலாளிகள் மற்றும் அவர்களைச் சார்ந்திருக்கும் மேலத்தட்டு நடுத்தர வர்க்கத்தின் கோர்ப்பிடயில் சிக்கியிருக்கிறது. இவர்களில் பெரும்பான்மையோர் பிற மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. நகரப்புற நிலவடைமை, தொழில்கள் ஆகியவைகளில் இத்தகைய அதிகம் நிலவ்வது மட்டுமல்ல, வெள்ளையன் காலத்திலிருந்தே ஆளும் வர்க்கத்தினர் உல்லாசம் அனுபவிப்பதற்கான சேருசான நகரமாக இந்நகரம் மாற்றப்பட்டுள்ளது. சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு ஆட்சிரமும் அருவெற்பும் உட்பத்தக்க அளவு மேட்டுக்குடி ஆடம்பரமும் வர்க்கத்தின் கலாச்சாரச் சிறழிவார் நகரமெங்கும் பரவி இருக்கிறது.

நகரத்தை ஆக்கிரமித்துள்ள இந்த ஆளும் வர்க்கப் புலவருவிகளை எதிர்த்துப் பேராளுவதற்குப் பதிலாக, சாதாரண கண்ட மக்களின் கோபம் ஒலிவொரு முறைமும் மொழி, மதச் சிறுபான்மையினர்க்கெதிராகத் திட்டமிட்டே திசை திருப்பப்படுகிறது. முன்பு தமிழர்கள் இப்போது முசுலீம்கள் முன்பு காவிர் இப்போது உருது மொழி.

வையே. 1975-ல் குஜ்ரால் முன்மொழிந்த மும்மொழித்திட்டத்தின் மீதான சில திருத்தங்களைக் கூட இந்திவெறியர்கள்

போலி மார்க்சிஸ்டுகளின் வேத உபதேசம்

இந்தியப் போலி மார்க்சிஸ்டுகளின் சித்தாந்த குரு சங்கரன் நம்பூதிரி மற்றும் அவரது சீடர்களின் மார்க்சிய வரலாற்று ஆய்வுகளும் முடிவுகளும், ஆர்.எஸ்.எல். பார்ப்பனர்களின் "இந்துத்துவ"க் கோட்பாடுகளும் அடிப்படையில் வேறானவை அல்ல. முன்னவை வஞ்சகமும் துரோகமும் நிறைத்து முடி மறைக்கப்பட்ட தத்துவ, வரலாற்றுப் புரட்டுகள்; பின்னவை பகிரங்கமான பாசிச வெறி நிரம்பியவை. பொதுவில் இதை நிரூபிக்கும் வகையில் இத்தொடர் முறற்பகுதி அமைந்தது; குறிப்பாக ஆரியர் ஆக்கிரமிப்பு அறிவுவேலைகளை முடிமறைத்து, நியாயம் கற்பிக்கும் முயற்சியில் இவர்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமையை நிரூபிக்கும் வகையில் இரண்டாம் பகுதி அமைந்தது. வருணாசிரம - சாதிய அமைப்பு ஆகியவற்றை உருவாக்கி ஆரிய, பார்ப்பன ஆதிக்கம் நிலைநாட்டப்பட்ட வரலாற்றை எப்படிப் போலி மார்க்சிஸ்டுகள் திரித்துப் புரட்டுகிறார்கள்; அதன்மூலம் ஆர்.எஸ்.எல். - பார்ப்பனர்களுடன் எப்படி ஒன்றுபடுகிறார்கள் என்பதை இந்தப் பகுதியில் பார்ப்போம்.

வருணாசிரம - சாதிய அமைப்பு முறை ஆரிய, பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்காக அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட தலைவ; சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சியின் காரணமாக, தன்னியல்பான தேவையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட வேலைப் பிரிவினையின் காரணமாகத் தானே தோன்றியதுதான் என்று கூறித் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களைத் திசை திருப்பும் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளனர் நம்பூதிரியும் அவரது சீடர்களும்.

"வாழ்க்கையின் தேவையிலிருந்து எழுந்த தொழில் பிரிவினையே இந்த நால்வருண முறையின் அடிப்படையாக இருந்தது. மற்ற நாடுகளில் பெரும்பாலும் அடிமை - ஆண்டை என்ற இரு வர்க்கத்தினராகவே இருந்தனர். இந்திய சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் ஆண்டைகளே மூன்று வருணத்தினர் - வர்க்கத்தினர் - ஆயினர். அடிமைகள் சூத்திரர்கள் ஒரு வருணம் - ஒரு வர்க்கமாயினர்" (மார்க்சிஸ்ட் '93 ஆக. பக்.26)

"சிந்து நதி நாகரிகம் நலிவுற்று ஒரு சூன்யநிலை தோன்றியிருந்த நிலையில் தான் வட இந்தியாவில் கங்கை நதி நாகரிகத்தின் பிரதிநிதிகள் - ஆரியர்கள் ஆதிக்க நிலையைப் பெறுவது கலப்பமாக இருந்தது. ஆரியர்கள் இங்கு வந்தபோது வளர்ந்து கொண்டிருந்த விவசாயம், சிறு அளவிலான கைத்தொழில்கள், பண்டப்

பரிவர்த்தனை ஆகிய உற்பத்தி - விநியோக முறை தங்குதடையின்றி நடைபெறுவது சமூக வாழ்க்கையின் அடிப்படையே அம்சமாக இருந்தது. இந்த உற்பத்தியை மேலும் பெருக்குவது, சமுதாயத்தில் ஒரு பிரிவினர் உடல் உழைப்பில் ஈடுபடாமல் அறிவுத்துறையில் மட்டுமே ஈடுபடுவதற்காக, உழைப்பவர் ஒவ்வொருவரும் தங்களின் தேவைக்காக மட்டும் உற்பத்தி செய்வதோடன்றி உழைக்காமல் வாழும் பகுதியினருக்காகவும் உழைப்பது, உபரி உற்பத்தி செய்வது சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியின் தேவையாகிறது; இதற்கேற்ப சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை முறை உருவாக்கப்பட்டது.

இதற்கேற்ப அறிவுத்துறையில் மட்டும் ஈடுபடுவோர் - பிரதானமாக புரோகிதத்தொழிலில் ஈடுபடுவோர் பிராமணர்களாயினர். குலத்தின் பாதுகாப்புப் பணியில் ஈடுபடுவோர் சூத்திரியர் ஆயினர். வேளாண்மையிலும் பண்ட உற்பத்தியிலும் ஈடுபடுவோர் வைசியர்களாயினர். உடலுழைப்பில் ஈடுபட்டு பொருளூற்பத்தி செய்வோர் சூத்திரர்களாயினர். இந்த நான்கு பிரிவினரும் நான்கு வருணமாக அழைக்கப்பட்டது" (மார்க்சிஸ்டு '93 டிச. பக்.28)

இந்த நால் வருணமுறைதான் இந்திய சமுதாயத்தின் அடிமைமுறை; இது மிகக் கொடுமையானது என்றாலும் உலகின் எல்லா நாடுகளும் அவற்றின் வரலாற்றில் ஒரு கட்டத்தில் அடிமை - ஆண்டை முறையைக் கடந்துதான் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளன; இதுதான் சமூக விஞ்ஞானம் உணர்த்தும் உண்மை. இந்திய அடிமைச்

ஆர்.எஸ்.எல் காரர்கள் கூட நால்வருண முறைக்கு இப்படி வக்காலத்து வாங்க முடியாது. நால்வருண முறைக்குத் தெய்வத்தன்மை கற்பித்து நிரந்தரமாக்கியதைத் தவிர ஆரியப் பார்ப்பனர்களே வேறு எந்தத் தவறும் புரியவில்லை; வன்முறை மூலம் திணிக்கப்பட்ட தல்ல வர்ணமுறை என்பதே நம்பூதிரியின் வாதம்.

சமுதாயமான நால் வருண அமைப்பு முறை யாராலும் முன்னதாகத் திட்டமிட்டு, உருவாக்கப்பட்டதல்ல. ஆரிய, திராவிட இன மக்களின் வாழ்க்கை முறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியின் தவிர்க்க முடியாத அமைப்பு இது. இத்தகைய அமைப்பு தோன்றியபின் அதனை உறுதிப்படுத்தவும், அதில் ஆதிக்கம் பெற்றவர்கள் அதனை நிரந்தரப்படுத்தவும் தான் அதற்குத் தெய்வீகத்தன்மை கற்பித்தனர்.

இதுதான் நமதுநாட்டில் நால் வருணமுறை தோன்றியதன் வரலாறு என்று புரூகுகிறார்கள் போலி மார்க்சிஸ்டுகள். அதுமட்டுமல்ல இந்த நால்வருணமுறையினால் இந்தியா சகல துறைகளிலும் முன்னேறியது என்று ஏகமாகப் புகழ்ந்து தள்ளுகிறார்கள்.

"இந்த அமைப்பு தோன்றிய பின் இதுதான் இந்தியாவின் பொருளாதார, அரசியல், கலாச்சார வளர்ச்சியை உருவாக்கியது. இந்த சமுதாயத்தின் பெரும்பாலோராக இருந்த சூத்திரர்களின் - அடிமைகளின் உடலுழைப்பினால் உற்பத்தி பெருகியது. அவர்களின் தேவைக்கு மேல் உபரி ஏற்பட்டது. அதனை உண்டு உடலுழைப்பில் ஈடுபடாமல் அறிவுத்துறையில் மட்டும் ஈடுபடக்கூடிய வாய்ப்பு ஒரு பகுதியினருக்குக் கிடைத்தது. இதனால் கல்வி, கலாச்சாரத்துறைகளில் சமுதாயம் முன்னேற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இது சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கு உதவியது"

"நால் வருணமுறையும் சாதிய முறையும் இந்தியச் சமூக வளர்ச்சிப் போக்கின் பொருளுற்பத்தி, விநியோக முறையின் தவிர்க்க முடியாத விளைவுகளாகவே தோன்றின. ஆனால் இவைகளுக்குத் தெய்வீகத்தன்மை கற்பித்து நிரந்தரமாக்கியதுதான் ஆதிக்கம் செலுத்திய கூட்டத்தினர் செய்த கொடுமை. வேதங்கள் இதற்கும் பயன்பட்டுள்ளன. ஆனால், இக்காலத்தில்தான் இந்திய நாடு, இந்திய மக்கள், இந்தியச் சமுதாயம் என்று உருவாகியது. அது ஆரம்பத்தில் பாரததேசம் என்று அறியப்பட்டது. பிற்காலத்தில் இந்தியா என்று ஆகியது. வேதங்களும் இதிகாசங்களும் இதில் பெரும்பங்காற்றின.

"இக்காலத்தில் இந்திய உபகண்டத்தில் பல்வேறு பிரிவு மக்களின் மொழிகள் வளர்ச்சியடைந்தன. பல மொழிகளுக்கு எழுத்தும் இலக்கணமும் தோன்றின. பல மொழிகளில் புகழ்பெற்ற இலக்கியங்களும் இதிகாசங்களும் தோன்றின. கலைகளும் கலாச்சாரங்களும் பெரும் அளவில் வளர்ச்சி பெற்றன - விஞ்ஞானத்தின் பல துறைகளிலும் இந்திய நாடு ஒரு கட்டம் வரை முன்னேறியது.சி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டு முதல் 12ம் நூற்றாண்டு வரை இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள் நடைபெற்றுள்ளன"

என. தத்துவத் துறையில் இந்தியா மிகவும் முன்னேறிய ஒரு சில நாடுகளில் ஒன்றாக இருந்தது" (மார்க்சிஸ்ட் '93 ஆக. பக். 33 - 35)

ஆர். எஸ். எஸ். இந்து மதவெறி பாசிஸ்டுகள் கூட இந்த அளவு ஆரிய ஆக்கிரமிப்புக்கும், அவர்கள் உருவாக்கிய நால்வருண முறைக்கும் வக்காலத்து வாங்க முடியாது. நால் வருணமுறைக்கு தெய்வத்தன்மை கற்பித்து நிரந்தரமாக்கியது தவிர ஆரியப் பார்ப்பனர்கள் வேறு எந்தவிதத் தவறும் அந்தியும் புரிந்துவிடவில்லை; சமூக, பொருளாதாரத் தேவைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த அமைப்பு யாருடைய நலனையும் பாதிக்கவில்லை; மாறாக முன்னேற்றத்துக்கே உதவியது; இந்த சமூக அமைப்பு திராவிட இன மக்களுக்கு எதிராகத் திட்டமிட்டு, நிர்ப்பந்தம் - வன்முறை, மூலம் திணிக்கப்பட்டதல்ல என்பதே போலி மார்க்சிஸ்டுகளின் வாதம்.

பூணூல் அணியும் உரிமையுடைய இரட்டைப் பிறப்பாளர்களான பார்ப்பன, சத்திரிய, வைசிய வருணத்தினராக ஆரியர்கள் மட்டுமே வைக்கப்பட்டனர்; அடிமைப் படுத்தப்பட்ட திராவிடர் உட்பட இந்தியப் பூர்வகுடிமக்கள் அனைவரும் சூத்திரர்களாகவே வைக்கப்பட்டனர். இதை ஒப்புக் கொள்ளும் போலி மார்க்சிஸ்டுகள் இத்தகைய பூர்வகுடி இனப் பிரிவின் அடிப்படையிலான நால்வருண சமூக அமைப்பு, ஒரு அடிமைச் சமுதாய அமைப்பு என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டு, அதனால் அடிமைகளின் மீதான ஒடுக்கு முறை எதுவும் கிடையாது; திராவிட - சூத்திரர்களின் உடலுழைப்பு உபரி மட்டுமே ஆரியர்களால் கவல்கித்துக் கொள்ளப்பட்டது; அதுவும் அறிவுத்துறையில் ஈடுபடும் சமூக நலன் கருதியே செய்தார்கள் என்பதாக வாதிடுகிறார்கள்.

"இதுதான் இந்தியாவின் முதல் சாதிய முறை அல்லது சாதீயத்திரை போர்த்தப்பட்ட அடிமைமுறை. ஆரம்ப காலத்தில் இதில் தொடக்கூடாமை, தீண்டாமை போன்ற பாகுபாடுகள் இருக்கவில்லை. தொழில் பிரிவினை மட்டுமே இருந்தது. இந்த நால்வருணத்தினருக்கு இடையில் மண உறவு உட்பட எல்லாவிதமான உறவுகளும் இருந்தன. இதன் மூலம்தான் ஆரிய - திராவிட இன வேறுபாடுகள் மறைந்தன. தொடக்கூடாமை, தீண்டாமை எல்லாம் சமுதாய வளர்ச்சியின் இன்னொரு கட்டத்தில் - நிலப் பிரபுத்துவ காலத்தில்தான் தோன்றியது"

மார்க்சிஸ்ட் '93 ஜூலை பக். 3).

வெள்ளை நிறவெறியும் இனவெறியும் பிடித்த ஆரியர்கள், கருப்பு நிறமும் வேறு இனத்தையும் சேர்ந்த மக்களிடம் இருந்து தம்மை வேறுபடுத்திக் கொள்வதையும், அடக்குமுறை கரண்டலையும் சேர்த்து உருவாக்கப்பட்டதே நால்வருணமுறை. ஆனால், ஆரிய - திராவிட இனக் கலப்பு, நாகரிகக் கலப்பிற்குப் பிறகு ஏற்பட்டதுதான் என்றும் கூட, தானே முன்னுக்குப் பின் முரணாகவும் போலி மார்க்சிஸ்டுகள் எழுதுகின்றனர்.

"ஆரியர்கள் இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் முன்னேறிப் பரவிய காலத்தில், அவர்களுக்கு முன் இங்கு வாழ்ந்து வந்த மக்களின் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் பகிர்ந்து கொண்டனர். இவ்வாறு

ளின் நாகரிகங்களும் இரண்டறக் கலந்த பின் ஆரியர்களாகிய ஒரு இனத்தவரும், அவர்களின் தத்துவமான வேதங்களும் ஆதிக்கநிலை பெற்றிருந்ததாக போலி மார்க்சிஸ்டுகள் கூறுகின்றனர். இது சுய முரண்பாடாக அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆரியர்களின் ஆக்கிரமிப்பு - அழிவு வேலைகளை முடி மறைக்கவும் அதன் காரணமாக அவர்கள் மீது இந்தியப் பூர்வகுடிமக்கள் கொண்டிருக்கும் நியாயமான ஆத்திரத்தை மழுங்கடிக்கவும் செய்யப்படும் பித்தலாட்டம்தான் இந்த இனக் கலப்பு - நாகரிகக் கலப்பு என்கிறவாதம்.

இதற்கு ஆதாரமாக போலி மார்க்சிஸ்டுகள் தமது சித்தாந்த மூலமாக மனுதர்மத்தைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். அது பின்வருமாறு:

"நால் வருணத்தாருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட கலப்பால் பிறந்தவர்களுக்குரிய ஒழுக்க மரபுகள் இங்கேதான் தோன்றின என்று கூறப்பட்டுள்ளது. தெளிவாக இல்லை. ஆனால் ஒன்று தெரிகிறது. சூத்திரர்கள் மற்ற வருணத்தாருடனான - மற்ற வருணத்தாரின் இனக்கலப்பு சர்வசாதாரணமாக இருந்து வந்துள்ளது. இந்த இனக்கலப்பின் மூலம்தான் பண்டைய ஆரிய - திராவிட நிறவழி இனங்கள் பெரும்பாலும் மறைந்திருக்கக் கூடும் என்று தெரிகிறது. எப்படியும் நால்வருணத்தாருக்கிடையே இனக் கலப்பு நடைபெற்று வந்தது என்று மனுதர்மம் கூறுகிறது" (மார்க்சிஸ்ட் '93 ஆக. பக். 32, 33)

இது ஒரு அப்பட்டமான பித்தலாட்டம். நால் வருணத்தாரிடையே கலப்பு மணத்தை மனுதர்மம் ஏற்றதாக - அனாதித்ததாக எங்கேயும் போலி மார்க்சிஸ்டுகளால் ஆதாரம் காட்டமுடியவில்லை. அவர்களே எடுத்துக் காட்டுமாறு "கலப்பால் பிறந்தவர்களுக்குரிய ஒழுக்க மரபுகள்" தான் மனுதர்மத்தில் உள்ளது. இதன் பொருள் எப்படி கலப்பு மணத்தை நால்வருணமுறை ஏற்றதாகக் கருதமுடியும். அதற்கு மாறாக கலப்பு மணத்தால் பிறந்தவர்களை சங்கர சாதியினர் என்று இழிநிலையில் வைப்பதும், சூத்திரர்களுக்குக் கலப்பு மண உரிமையை தடை செய்வதும் தான் மனுதர்மத்தில் உள்ளது.

"கலப்பு மணம் புரிதல் இன்று ஒரு புரட்சிகரமான காரியமாகப் பலர் கருதுகின்றனர். சாதீயப் பாகுபாடு அந்த அளவுக்கு இன்னும் நீடிக்கிறது. ஆனால், நால்வருண காலத்திலேயே கலப்பு மணமுறை நடைமுறையில் இருந்தது என்று

ஆரியர்களும் திராவிடர்களும் இதரப் பூர்வகுடி மக்களும் இணைந்து, ஆரிய - திராவிட நாகரிகங்கள் இணைந்து - இந்திய நாகரிகம் வளரத் தொடங்கியது. இந்தியாவில் இவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்த நாகரிகம் முழுமையான ஆரிய நாகரிகமோ - வேத நாகரிகமோ - திராவிட நாகரிகமோ அல்ல. இரு இன மக்களும் இரண்டற இணைந்தது போலவே இரு இனங்களின் நாகரிகங்களும் இணைந்து உருவானதுதான் பிற்கால இந்திய நாகரிகம் அல்லது வேத நாகரிகம். இரண்டு இன மக்களும் அவர்களின் நாகரிகங்களும் இரண்டற இணைந்த போதிலும் ஆதிக்கநிலையில் ஆரியர்களும் அவர்களின் தத்துவமான வேதங்களுமே இருந்தன" (மார்க்சிஸ்ட் '93 டிச. பக். 28)

இரண்டு இனமக்களும், அவர்கள்

மனுதர்மம் கூறுகிறது.”

‘பிராமணன் கீழ் மூவருணங்கனி லும் சத்திரியன், பிராமணன் தவிர்ந்த பின் வருணங்களிலும் சூத்திரன் தன் வருணத்திலும் மட்டும் பெண் ஏற்கலாம். சூத்திரன் கலப்பு மணத்திற்கு வழியற்றவனாவான்’

“இதிலிருந்து பல விஷயங்கள் தெளிவாகிறது. வேலைப் பிரிவினை தான் அதன் அடிப்படையான அம்சம். சூத்திரன் மற்ற மூவருணத்துக்கும் சேவகம் செய்யும் உடலுழைப்பாளியாக, தாசனாக - அடிமையாக இருந்தான்”

“அதே நேரத்தில் பிராமணர்களும் சூத்திரர்களும் நால்வருணத்தின் இருபிரிவுகளாக இருந்தனர். அவர்களுக்கிடையில் சாதீய உயர்வு தாழ்வு இருந்த தில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் அந்த நால்வருணத்தாரிடையில் கொடுக்கல் வாங்கல் சார்ந்த மூன்று வருணத்தாரும் சூத்திரர்களுடன் - திராவிடர்களுடன் மண உறவு கொண்டனர், அதன் காரணமாகத்தான் ஆரிய - திராவிட இனக்கலப்பு மிக வேகமாக நடந்தேறியது. இன்று இந்திய உபகண்டத்தில் வாழ்வோரை ஆரியர் - திராவிடர் என்று பிரிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது” (மார்க்சிஸ்ட் ‘93 ஆக. பக்:49)

இதைவிட துணிச்சலான, அப்பட்டமான பித்தலாட்டம் வேறென்ன இருக்க முடியும்! சூத்திரனுக்குக் கலப்புமணம் தடை செய்யப்பட்டதாக மேற்கோள் காட்டிவிட்டு, அவன் அடிமை - ‘தாசன்’ என்று வரையறுப்பதாகக் கூறிக் கொண்டே அவ்விடம் சாதீய உயர்வு தாழ்வு பாராட்டவில்லை. கொடுக்கல் வாங்கல் இருந்தது என்று புரூசுகிரர்கள், போலி மார்க்சிஸ்டுகள். அவர்கள் மேற்கோள் காட்டிய மனுவின் தர்மப்படி ஒவ்வொரு மேல் வருணத்தவனுக்கும் கீழ் வருணப் பெண்ணை ஏற்க உரிமை உண்டு; ஒவ்வொரு கீழ் வருணத்தவனும் மேல் வருணத்தவனுக்குள்ள அந்த உரிமையை ஏற்கவேண்டும் என்பதுதான் பொருளாகிறது. அப்படிக்க் கலப்பு மணத்தால் பிறந்தவர்களை நால்வருண அமைப்புக்குள் வைக்க மறுத்து அதற்கு வெளியே வைத்து இழிவாக நடத்தினர் என்பதுதான் உண்மை. இதை இந்தப் போலி மார்க்சிஸ்டுகளே வேறொரு இடத்தில் ஒப்புக் கொள்கின்றனர்.

“நால்வருண சமுதாயம் அதற்கு அவசியமான ஆனால் இழிவான தொழில்களைச் செய்வதற்காக சண்டாளர் என்ற ஐந்தாவது ஒரு பிரிவினரை (பஞ்சமர்) வருண அமைப்புக்கு வெளியே தோற்றுவித்தது; அல்லது சமுதாயத்திற்கு அவசியமான இழிவான தொழில்களைச் செய்து வந்தவர்களைச் சண்டாளர்கள் என்று அழைத்தது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட அதே பகுதியில் பக்கம்

236-ல் 36-வது சூத்திரம் இவ்வாறு கூறுகிறது:

“கொடுங்குணம், இழிசெயல், ஒழுக்கமின்மை, தீயமொழி, வன்முறை ஆகிய செயல்கள் ஒருவனை இழி பிறப்பாளன் எனக் காட்டும்” சூத்திரம் 38 இவ்வாறு கூறுகிறது:

“சாதிக் கலப்பு மறைவானதே, சங்கர சாதியார் (கலப்புச் சாதியினர்) நால்வருணத்தினரைப் போலவே வெளியே தோன்றினும், தொழில்கொண்டு சாதிக் அறியலாம்; சங்கர சாதியார் ஊருக்குப் புறம்பே, மலை, மலர்ச்சோலை, தோப்பு, சுடுகாட்டின் பக்கம் இவ்விடங்களில் வாழ்க. அங்கே பலரறியத் தம் தொழில் புரிக்; சண்டாளர் ஊருக்கு வெளியே வாழ்க. உலோக ஏனம் பயன்படுத்தற்க. இவர் தொட்ட பாதிரம் துலக்கினும் தூய்மைபாகாது. இரும்பும் பித்தளையுமே இவர் நகை; சண்டாளர் உடைந்த சட்டியிலேயே உணவுண்க. எனரும் இவருக்கு

“கலப்புமணம் புரிதல் இன்றைய ஒரு புரட்சிகரமான காரியமாகப் பலர் கருதுகின்றனர்... ஆனால் நால்வருண காலத்திலேயே கலப்புமண முறை நடைமுறையில் இருந்தது என்று மனுதர்மம் கூறுகிறது.” — நம்பூதிரிபாடு

நேரே உணவு பரிமாறக் கூடாது. பணியாளரை ஏவி உணவிடுக. பிணத்தின் மீதும் ஆடைதான் இவர்க்கு உடை; சண்டாளர் தம் சாதியிலேயே பெண் கொள்ளுதலும் கொடுப்பதும் செய்யக். நாடி, கழுதை வளர்க்கலாம். மாடு வளர்க்கக் கூடாது.”

இதுபோன்ற இன்னும் பல கொடுமையான விதிகளுக்குட்பட்டத்தான் இம் மக்கள் வாழ வேண்டியிருந்தது என்பது மனுதர்மத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. நால்வருண முறையில் ஆரியர் வழி வந்த முதல் மூன்று வருணத்தினருக்கும் சூத்திரர்கள் அடிமைகள். அது போதாதென்று நால்வருணம் முழுமைக்கும் அடிமைகளாக சண்டாளர் உருவாக்கப்பட்டனர். (மார்க்சிஸ்ட் ‘93 ஆக. பக்:43)

“இவை கடவுளின் பேரால் மனிதனுக்கு மனிதன் இழைத்த கொடுமைகள்” என்று ஒருபுறம் புலம்பிக் கொண்டே இந்த போலி மார்க்சிஸ்டுகள், இவற்றுக்குக் காரணமான ஆரியர்களையும், வேதங்களையும் இந்திய சமுதாய முன்னேற்றத்துக்காக மகத்தான பங்களிப்புகள் செய்திருப்பதாகப் பெருமையாகப் பீற்றிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

“ஒட்டு மொத்தமாக ஆரியர்களுக்கும் வேதங்களுக்கும் தென்னிந்தியா உட்பட இந்திய சமுதாயத்தையும் கலாச்சாரத்

தையும் உருவாக்கியதில் மிகப்பெரிய பங்குண்டு என்பதுதான் வரலாற்று ரீதியான உண்மை” - இப்படிப் பீற்றிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளும் இதே போலி மார்க்சிஸ்டுகள் ஆர்.எஸ்.எஸ். சித்தாந்த குருவை மேற்கோள் காட்டிப் பின்வருமாறு கேள்விகள் எழுப்புகின்றனர்:

“ஆர்.எஸ்.எஸ். தலைவர் கோல்வால்கர் கூறுவதைக் கேளுங்கள்:

“வர்ண வியவஸ்தா என்று கூறுவதையே நமது இழிவு என்று நினைக்கிறார்கள். அது ஒரு சமூக அமைப்பாகும்; சமூக ஏற்றத்தாழ்வு அல்ல; பிற்காலத்தில் தான் இது திரித்துக் கூறப்பட்டது. பிரித்தானிய குழந்தையை விரும்பிய பிரிட்டிஷார்தான் இப்படிப் பிரச்சாரம் செய்தனர். (நூல் சிந்தனைக் கோவை)

“வருணாசிரம முறையில் சமூக ஏற்றத்தாழ்வு இல்லை என்கிறார் கோல்வால்கர். பிராமணர்கள் அறிவுத் திறமையால் உயர்ந்தவர்களாம்! எப்படி பிராமணர் என்ற ஒரு சாதிக் முழுமையும் அறிவுத் திறமைமிக்கவர்களாவார்கள்? பிறவியிலேயே அறிவுத்திறமை வந்து விடுமா? சூத்திரர்கள் தங்கள் தொழிலை செய்வதன்மூலம் சமூகத்திற்கு சேவை செய்கிறார்களாம்! தங்கள் தொழில் என்பது என்ன? சூத்திரர்களில் ஒவ்வொரு சாதிக் கும் விதிக்கப்பட்ட குலத்தொழில் தானே? இதுதானே சாதீய முறையின் அடிப்படை. இந்த நான்கு வருணத்தினரில் சூத்திரர்கள் மட்டும் தானே தொழில் செய்வோர் - பொருளுற்பத்தியில் ஈடுபடுவோர் - மற்ற மூன்று பிரிவினரும் இவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் உபரிசைச் சுரண்டுவோர்தானே? உடலுழைப்பில் ஈடுபடாமல் வாழ்வோர்தானே? சூத்திரர்களை அடிமைப்படுத்தி ஆதிக்கம் செலுத்தும் மேல் சாதியினர் அனைவரினும் அறிவுத்திறமையால் பிராமணன்தான் மிகவும் உயர்ந்தவன். இவையனைத்தும் நிரந்தரமான ஏற்பாடு. இதுதான் இந்திய அடிமைமுறை. இதனை முடி மறைக்க இது ஒரு சமூக அமைப்பு; இதில் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லை என்று வாதாடுகிறார் கோல்வால்கர். அவர் எழுதியுள்ள வரிகளிலேயே அந்த ஏற்றத்தாழ்வு பளிச்சென்று தெரிகிறது. (மார்க்சிஸ்ட் ‘93 மாசர் பக்:27,28)

இங்கே போலி மார்க்சிஸ்டுகள் ஆர்.எஸ்.எஸ். பார்ப்பனர்களை நோக்கி எழுப்பியுள்ள கேள்விகளையும் விமர்சனங்களையும் இவர்களே தெரிவித்துள்ள “மார்க்சிய வரலாற்று ஆய்வுகளோடு” ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலே இவர்கள் எவ்வளவு பெரிய பித்தலாட்டக்காரர்கள் என்பது புரியும். உண்மையில் இவ்விரு பிரிவினரும் தமது முதாதையர்களான ஆரியத்துக்கு வக்காலத்து வாங்கும் இரட்டை நாயனங்கள் என்பது தெளிவாகவே விளங்கும். — தொடரும்.

த்தைத் துவக்கி விடுவோம்.

எல்லா தொழிலாளர்களையும் இன்னும் எங்கள் பக்கம் அணிதிரட்டவில்லை தான். தொழிற் கூடமும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கை நிறையப் பணம், உத்தரவாதமான வேலை' என்றெல்லாம் சில தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகம் ஆசை காட்டி வருகிறது.

இந்நிலையில் எங்களது தொழிலாளர் குழுக்கள் அமைக்கப்படாத துறைகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் மத்தியில் எமது திட்டத்தைப் பிரச்சாரம் செய்து பிரபலப்படுத்துவதுதான் இப்போது எங்கள் முக்கியக் கடமை. எனவே அமெரிக்காவிலும் மற்ற நாடுகளிலும் உள்ள தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வேலை நிறுத்தப் போராட்ட அனுபவங்களை அறிந்து கொள்ள நாங்கள் பெரிதும் ஆர்வமாக உள்ளோம்.

உங்கள் தொழிற்கூடம் 5 கூறுகளைக் கிண்கிண்பட்டுவிட்டது என்கிறார்களே, தற்போது அதன் உரிமையாளர்கள் யார்?

போரிஸ்: தனியார் மயமாக்கத் திட்டமிட்டபோது 51 சதவீதப் பங்குகள் தொழிலாளர்களுக்குத் தான் என்று சொன்னார்கள். நிர்வாகத் தலைமையிலிருப்பவர்கள் ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கி 28 சதவீதப் பங்குகளை வாங்கினார்கள். இப்போது தொழிலாளிகள் வசம் இருப்பது 22 சதவீதப் பங்குகள் மட்டுமே.

இதன் விளைவை சென்ற பங்குதாரர் கூட்டத்தில் கண்டோம். பெரும்பான்மை பங்குகளை வைத்திருந்த ஆறு பேர் முன் வரிசையில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். பின்னால் உட்கார்ந்திருந்த 6000 தொழிலாளர்களால் முன் வைக்கப்பட்ட அனைத்துமே நிராகரிக்கப்பட்டன.

நிகோலாய்: நான் ஒபுகோவ் உலோக் தொழிற்கூடத்தில் கடந்த 25 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றுகிறேன். இராணுவத் தளவாடங்கள், விவசாயக் கருவிகள் மற்றும் வீட்டு உபயோகப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் எங்கள் ஆலை அரசுக்குச் சொந்தமானது.. ஆட்குறைப்பு நடவடிக்கையில் 50 சதவீத தொழிலாளர்கள் ஏற்கனவே வெளியேற்றப்பட்டு விட்டனர். மேலும் 2500 பேரை நீக்கத் திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்...

ஏற்கனவே எங்களுக்குக் கிடைத்து வந்த இலவச மருத்துவ வசதி இப்போது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அமெரிக்காவில் இலவச மருத்துவ வசதி செய்து தரப்போவதாக கிளிண்டன் ஆங்கே வாக்குறுதி தந்திருக்கின்றாராம். ஆனால் எங்கள் நாட்டில் இருந்த மருத்துவ வசதியையும் ஒழிப்பதற்கு ஆதரவு தருபவர் அவர்தான்.

சோவியத் ஆட்சி காலத்தில் நான் கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினராக இருந்த தில்லை. ஆனால் இந்த "சீர்திருத்தம்"

யெல்சின் - சவடால்களின் தோல்வி

களைப்" பார்த்தபிறகு நான் கம்யூனிஸ்டு தொழிலாளர் கட்சியில் சேர்ந்துவிட்டேன்.

போரிஸ்: எங்களுடன் பணியாற்றிய தொழிலாளர்களான நாங்கள் எங்களுக்கு பிரதி நிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுத்த போது அவர்கள் எங்களுக்கு பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். நிர்வாக முடிவுகளில் அவர்களது பங்கு என்ன என்றும், தொழிலாளர் நலனுக்காக அவர் செய்தது என்ன என்றும் நாங்கள் அவர்களைக் கேள்வி கேட்க முடிந்தது.. இப்போது அவர்களிடம் நாங்கள் பேசவும் முடியாது. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் கிடையாது.

இங்கே சோசலிசம் வீழ்ச்சியடைந்ததற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம் கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர்களின் சீரழிவு, ஒரு சலுகை பெற்ற மேட்டுக்குடி வர்க்கம், ஒரு சந்தர்ப்பவாதக் கும்பல் கட்சிகளுள்ளேயே தோன்றிவிட்டது. தங்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் பெரும் செல்வம் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் சோவியத் அரசு அமைப்பு முறை அந்தப் பணத்தை முதலீடு செய்ய அவர்களுக்குத் தடையாக இருந்தது.

ரசியாவில் மட்டுமல்ல, எல்லா முன்னாள் சோவியத் குடியரசுகளின் இன்றைய தலைவர்கள் யாரென்று பாருங்கள். கிராசுக், லெஷ்வர் நாட்ஸே, நசார்பாவ் -

"சோவியத் ஆட்சிக் காலத்தில் நான் கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினராக இல்லை. இந்த 'சீர்திருத்தங்களை' பார்த்தபின் இப்போது கட்சியில் சேர்ந்துவிட்டேன்"

—நிகோலாய் ஒரு ரசியத் தொழிலாளர்

எல்லோரும் முன்னாள் கட்சித் தலைவர்கள். அவர்கள் கட்சியை விட்டு ஓடியது மட்டுமல்ல, கம்யூனிஸ்டு லட்சியங்களுக்கே தீராத இழுக்கைத் தேடித் தந்து விட்டார்கள்.

நிகோலாய்: இதில் அமெரிக்காவின் பங்கு மிக முக்கியமானது. கோர்ப்சேவ், யெல்சின் இருவருக்கும் அமெரிக்க ஆலோசகர்கள் இருந்தார்கள்; அவர்கள் சோவியத் ரசியாவை துண்டாடவும் அழிக்கவும் விரும்பினார்கள். சோவியத் ஒன்றியத்தைக் கலைப்பதற்குக் காரணமாக இருந்த பலாரஸ் ஒப்பந்தம் என்பதே அமெரிக்காவின் திட்டம் தான்.

இப்போது அவர்கள் ரசியாவையும் துண்டாட விரும்புகிறார்கள். இதன் பின்னணியில் சி.ஐ.ஏ இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். ரசியாவைத் தங்கள் பிடியில் கொண்டு வர இனப் பூசலைத் தோற்றுவிக்கிறார்கள். ரசியாவை உண்மையில் ஆள்பவர் யெல்சின் அல்ல, அமெரிக்காதான்.

போரிஸ்: வேடிக்கை ஒன்று தெரியுமா, 20 சதவீத மக்களின் ஆதரவை மட்டுமே பெற்ற எங்களது புதிய அரசியல் சட்டம் ரசியாவில் பிரகடனப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னரே அமெரிக்காவால் ஆதரிக்கப்பட்டுவிட்டது.

கேள்வி: இனி என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

நிகோலாய்: சோவியத் ஒன்றியத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே என் கருத்து. நான் பெலாரஸைச் சேர்ந்தவன். சோவியத் ஒன்றியம் சிதறிப்பதற்குக் காரணம் கோர்ப்சேவ்மெய்ல்சினும் தான் என்று அங்குள்ள மக்கள் கருதுகிறார்கள். அவர்களைத் தூக்கில் போட வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார்கள். முன்னாள் சோவியத் குடியரசுகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களையும் நான் சந்தித்தேன். எல்லோரும் இதைத் தான் கூறுகிறார்கள்..

போரிஸ்: ஒவ்வொரு தொழிலகத்திலும் நாம் தொழிலாளர் குழுவைக் கட்ட வேண்டும். அவற்றிற்கிடையே முறையான இணைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். மக்களின் அதிருப்தியும், வெறுப்பும் வளர்ந்து வருகிறது. இதை ஒன்று திரட்டி அமைப்பாக்கத் தவறினால் நாம் குற்றம் மூழ்த்தவர்களாவோம். அதிகாரத்திலிருப்பவர்கள் இனிமேலும் ஆளமுடியாத நிலையை, தொழிலாளர்கள் இந்த ஆட்சியை இனிமேலும் சகித்துக் கொள்ள சம்மதிக்காத ஒரு புரட்சிகர குற்றநிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும்.

நிகோலாய்: எங்களது மக்கள் வீதிகளில் திரண்டெழுவார்கள். அப்போது இந்த முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதிகளை அமெரிக்கா, தனது விருந்தினர்களாக அழைத்துக் கொள்ள வேண்டி வரும்.

சங்கப்பலகையும் சாணித்தரையும்

முப்போகம் தப்பிய தஞ்சையில்
முத்தமிழும் கொள்முதல்
வாடிக்கையாளர்களுக்கு
கலித்தொகையும், குறுந்தொகையும்,
வழுங்குவோர்க்கு
வசூலின் முழுத்தொகையும்.

ஏழைப்பெண்களின் சேவை உருவீ
காவல்துறையின் 'இயல் தமிழ்'
கயமைக்குச் சருதி சேர்க்கும்
நீதிமன்றங்களின் 'இசைத்தமிழ்'
நல்லதே படைப்பதாய் சாதிக்கும்
அரசின் 'நாடகத் தமிழ்'

சங்ககாலத்தை விஞ்சிவிட்டார்கள்
சகலத்திலும்.

மயிருக்கு வந்த வாசம் பற்றி
-மன்னனுக்கு வந்த சந்தேகத்தைத் தீர்க்க
உடனே கூடும் அமைச்சரவை.
மக்களின் உயிருக்கொரு கேடு எனில்
ஐந்து நட்சத்திர விடுதியிலிருந்து
அலுத்துக்கொள்கிறார்கள் அமைச்சர்கள்.

தஞ்சைப் பண்ணைகளின்
வெற்றிலைப்பெட்டிக்கு விலைபோகும் தமிழுக்கு
இலக்கிய அரவணைப்பு.
பஞ்சைப் பராரிகளின் நெஞ்சக் குழறலோடு
நிமிரும் தமிழுக்குக்
காவல்துறை கண்காணிப்பு

மனுநீதி பிறழாத மக்களாட்சியில்
பிராமணியத்திற்கு மானியம்
மற்றவர்களுக்கு சூனியம்.
'பிரம்மதேயங்களுக்கு'

அர்ச்சனைப் பூ
-பஞ்சமிகளுக்கு
இரத்தக் காவ

அதிகாரபலத்தின் அழகியலைப் பாடுகிறார்கள்
படிக்காசுப் புலவர்கள்.

சங்கப் பலகைக்கும் நமக்கும்
சம்மந்தமேதுமில்லை,

சாணித் தரையில் புதைக்கப்பட்ட
நமது சனங்களின் மொழியைப்
புரியும்படி பேச
புது ஆயுதம் தேவை நமக்கு.

— துரை சண்முகம்.

கற்காலத்தின் காயங்களின் மேல்
பொற்காலத்தின் பூச்ச வேலை தொடர்கிறது

தமிழின் பிணவாடை மறைக்க
திக்கெட்டும் விளம்பரப் பூக்கள்.
கொலையாளிகள் தப்பிக்கிறார்கள்
-டாக்டர் பட்டங்களோடு.

ஆண்டைகளின் அனுசரணையோடு
பட்டத்துராணிக்கு 'கட்டை வெட்டுக்கள்'
அப்பாலித் தமிழர்களுக்கு
சங்கப்பலகையால் சவப்பெட்டிகள்.

தமிழக அரசின் தாய்மொழிப் பற்று,
முரசுக்கட்டிலில் "ஏ.பார் ஆப்பிள்",
பிச்சைத்தட்டில் "அம்மா... தாயே"

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம்"
அரசாங்கத்துத்துக்குத் தீட்டு.

அட்டைப்பட லியம்: கரோ